

סדר היום :

1. שאילתות;
2. אישור סדר היום;
3. דברי ראש העירייה;
4. פרוטוקול ועדת נכסים מס' 12/05;
5. פרוטוקול הוועדה להקצאת מקרקעין מס' 8/05;
6. מכירת זכויות העירייה במתחם בית הנערה בהוד השרון הממוקם בין הרחובות הבנים והראשונים, המתחם בן כ – 133 דונם כולל את חלקות 1, 93, 94, 95, 96, בגוש 6442;
7. מכירת חלקה מס' 727 בגוש מס' 6108, הידועה כמגרש מס' 14, בשטח של 2,664 מ"ר, הממוקמת בפנינה הדרום מזרחית של דרך ההלכה ודרך נמיר להקמת מרכז מסחרי ומשרדים בשטח כולל של 5,328 מ"ר;
8. פרוטוקול מישיבת ועדת הנחות מדמי חכירה בשיכונני העירייה ביד אליהו ישיבה מס' 1 מ – 28/6/05;
9. פרוטוקול ועדת כספים מס' 24/05;
10. פרוטוקולי ועדת תמיכות 3/05 ו - 4/05;
11. מינוי חברי המועצה החברים בוועדת המכרזים לבחירת עובדים בכירים;
12. מתן סמכות לפרקליט להגשת תביעות פליליות;
13. מינוי ועדת ערר לענייני ארנונה כללית;
14. מינוי חברים בביה"ד למשמעת של עובדי הרשויות המקומיות;
15. מינויים ושינויים במועצות מנהלים של תאגידים;
16. חילופי גברא במועצת איגוד ערים דן לתברואה;
17. הסמכת עובדי אגף הפיקוח.

מר שומר- היו"ר:

סדר היום לישיבת המועצה מן המניין מספר 31 בתאריך 7.8.2005.
התחלנו באחור של מעל רבע שעה, השעה 16.28, משהו כזה.

228. שאילתות:

מר שומר- היו"ר:

סעיף ראשון - שאילתות של חבר המועצה מר רון לוינטל.
שאילתא מס 19 ושאילתא מס' 20.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני צריך לקרוא גם את השאילתא עצמה?

מר שומר- היו"ר:

לא.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

רק את התשובה נכון?

מר שומר- היו"ר:

רק את התשובה.

מר שומר- היו"ר:

שאילתא מס' 19 של חבר המועצה מר רון לוינטל מתאריך 6.7.2005.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

שאילתא מס' 19 של חבר המועצה מר רון לוינטל מתאריך 6.7.2005.

(קורא את תשובת מר רון חולדאי - ראש העירייה)

שאלתא מס' 19 של חבר המועצה

מר רון לוינטל מתאריך 6.7.05

1. נמסר לי מידע לפיו מתכננת העירייה לסגור את בריכת גורדון הבריכה העירונית היחידה המכילה מי ים ואחת הבודדות מסוגה בעולם. על כן ביקשתי להגיש שאלתא זו.
2. להלן השאלה: האם נכון הדבר כי נעשים ניסיונות לסגור את הבריכה? האם העירייה מודעת לקשיים העוברים על מנויים ותיקים – כאשר עונת הקיץ הקרובה נפתחת לחודשיים בלבד? האם העירייה מתכוונת לסלק את הבריכה כדי ליצור רצף טריטוריאלי של טיילת ומסיבה זו נעשים ניסיונות רבים למנוע את ההנאה מהמנויים הותיקים? כמה מנויים נרשמו השנה? מה מעורבות העירייה אם בכלל?

תשובת ראש העירייה

בריכת גורדון הינה בריכה המופעלת על ידי חוכרים ואין העירייה מעורבת בפעילותה. לא ידוע לעירייה על כוונת החוכר לסגור את הבריכה. בהתאם להסכם על החוכר להפעיל באופן שוטף את הבריכה. העירייה אכן פועלת ע"מ ליצור רצף הליכה לאורך חוף הים ולצורך זה אף דרשה העירייה ממפעילי הבריכה לאפשר מעבר בגבולה המזרחי של רצועת הדרך המהווה חניה, כך שיוכל לשמש עוברים ושבים באופן בטוח ומבלי שהדבר יפגע בפעילות הבריכה.

מה, אתה רוצה את זה בכתב?

מר שומר - היו"ר:

יש לו את זה.

מר לוינטל:

יש לי שאלה מהמקום.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

תשאל בפעם הבאה.

מר לוינטל:

מותר לי לשאול שאלה מהמקום.

עו"ד בן-ארי:

שאלת הבהרה.

מר שומר- היו"ר:

רק שאלות הבהרה אדוני חבר המועצה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

שאל.

מר לוינטל:

כבוד ראש העיר, האם אתה מבין שמי שמפעיל את בריכת גורדון היום- עושה כמיטב יכולתו להקשות על המינויים לא לרצות להשתמש בבריכה, ומזה נובעת השאלה. כלומר, מקצר את הזמן, מעלה את המחירים, גורם לזה שאנשים ירצו לעזוב את הבריכה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני מנסה להסביר לכל האנשים לכולם, וכל פעם הדבר עולה מחדש וכל פעם באים אלי. אני מבדיל בין שני דברים: בין הראייה האורבנית של עיריית תל-אביב יפו, באיזה אופן בעתיד להגיע לאיזהשהו מצב שבו הטיילת לאורך החוף תהיה פנויה, אסטטית, מכובדת ומאפשרת הליכה כפי שצריכה להיות טיילת בעיר כמו העיר תל-אביב יפו, לבין העובדה שישנו בעל בית פרטי שחכר עד 2030, לא זוכר את התאריך. מישהו זוכר כרגע? אחז, אתה זוכר? זה 2031? והוא מתפעל את הנכס שלו. וכל זמן שהוא לא חורג מחוזה החכירה אין באפשרות העירייה לעשות. זה בדיוק אותו דבר כמו שבעל מסעדה לא מפעיל את מסעדתו לשביעות רצון הלקוחות. יש דברים שהעירייה יכולה לעשות ויש דברים שהעירייה לא יכולה לעשות. הצרה היא, שלא פעם אחת, כמו במקרה הזה, אולי משום שבמקומות אחרים הוכחנו שאנו מצליחים לעשות, במקומות שמסורים לעירייה, דורשים מאתנו איזהשהו דרישות שאנו לא יכולים לבצע אותן. אני אינני נכנס למניעיו של אדם פרטי- מה הוא עושה ברכושו, ואני גם לא יכול להגיד לו- מה שלא נמצא בחוזה. למיטב ידיעתי דרך אגב, האדמה היא של מינהל מקרקעי ישראל אפילו, למיטב זכרוני, לא של עיריית תל-אביב. ולכן, גם אם אני מצר על דברים שקורים, אתה יכול לשאול אותי, ואני אגיד לך.

מר לוינטל:

יש פה שאלה שלא נענתה, שאלתי כמה מינויים נרשמו השנה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני לא עושה ספירה כמה מינויים נרשמים. אתה מבקש ממני כמר רון חולדאי - ראש העירייה - נתונים שאינם.

מר לייבה:

כמה הזמינו סטייק במסעדה.

מר לוינטל:

זה נכס עירוני.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

לא, הוא לא נכס עירוני. מה זאת אומרת נכס עירוני? זה לא נכס עירוני שניתן למישהו בשכירות.

מר לוינטל:

זו בריכה עירונית.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

לא, היא לא בריכה עירונית.

מר לוינטל:

היא בריכה פרטית?

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

כן.

כלומר, אני נותן לך תשובה מסודרת, ואחרי שאני נותן לך תשובה מסודרת, בתור עו"ד תקרא אותה. ואני נותן לך תשובה מאוד מדוייקת, הכל כתוב. אם תשאל אותי על האופן שבו אנו מפעילים את בית ברבור, בית ברבור הוא בריכה עירונית. תשאל אותי על תפעולו של בית ברבור, יש לי אחריות על איכות המים, יש לי אחריות על רמת התעריפים, יש לי אחריות על רמת התחזוקה, כי זה שלנו, אנחנו כעירייה. הבריכה הזאת היא בריכה פרטית, שבן-אדם חכר אדמה פרטית, מפעיל אותה פרטית, שיקוליו- שיקוליו, ואין לי יכולת, כל זמן שהוא עומד בתנאי החוזה. קודם כל אין לי יכולת, אין למינהל מקרקעי ישראל, למיטב ידעתי החוזה הוא לא עם עיריית תל-אביב. אתה שואל אותי שאלות, ואני אפילו לא נכנס כי אני לא בקיא בכל האספקטים של חוזים של כל מיני אנשים עם כל מיני גורמים. ובצד כל הזמן מנסים לספר עלינו כל מיני סיפורים. זה נכון. אני חושב שאנו כעירייה, כמי שחשובה לנו טובת הציבור, חשוב לנו שהמקום הזה לא יהיה מקום סגור לקהילה קטנה של משתמשים, אלא פתוח לציבור ולהיות נכס ציבורי, אבל כדי

שהדבר הזה יקרה צריכים להגיע לזה שבעל-הבית יסכים, אי אפשר לכפות עליו. לכן, זה לא שאלה של התחכמויות וכן הלאה, אני נותן תשובה ברורה.

מר לוינטל:

יש לו חוזה שיש כן מעורבות העירייה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני לא חתמתי אתו חוזה.

מר ויסנר:

הברכה פתוחה עכשיו.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

הברכה פתוחה, לך לשם ותתרחץ. אתה לא רוצה להתרחץ, אל תתרחץ. אז תחליט, אם הברכה היא בריכה ציבורית שלנו, אז תרשה לי לעשות בה כבריכה ציבורית, אבל אתה לא יכול להרשות לי, כי בית המשפט צריך להרשות..

מר שומר- היו"ר:

אדוני ראש העיר, שאילתא מס' 20, יש עוד שאילתא אחת.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

מי שואל?

מר שומר- היו"ר:

רון לוינטל חבר המועצה.

התברר לו כי בבניין העירייה יש אנטנות סלולריות.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

שאילתא מס' 20 של חבר המועצה מר רון לוינטל מתאריך 6.7.2005.

(קורא את תשובת מר רון חולדאי - ראש העירייה)

שאלתא מס' 20 של חבר המועצה

מר רון לוינטל מתאריך 6/7/2005

1. התחוויר לי כי בבניין העירייה עצמו קיימות אנטנות סלולריות אשר לדעתי מסכנות את ציבור העובדים.
2. להלן השאלה: מתי הותקנו האנטנות בחדרים ומה הספק הקרינה שלהם? מתי הותקנו האנטנות על הגג ומה ההספק שנמדד להן? האם הקמת האנטנות אושרה או סוכמה מראש עם ועד העובדים או נציגיו? כמה מקרי סרטן הידועים לעירייה נתגלו ב – חמש השנים האחרונות בעיריית תל אביב – יפו? האם לדעת ראש העיר יש קשר בין שני הנתונים והכיצד בכוונתו לצמצם את הסכנה מפני מלחמת הסרטן?

תשובת ראש העירייה

1. אין על גג העירייה ברח' אבן גבירול 69 אנטנות של אתר סלולרי של אף אחת מחברות הסלולר.
האנטנות הנמצאות על גג הבניין, משרתות קשר רדיו לגורמי חירום וצה"ל.
2. בתוך המבנה הותקן ב – 22/5/2005, מגבר זעיר בהספק שידור זעיר, פחות מ – 10mWatt לשיפור כיסוי מירס במבנה, בקומות 11 ו – 12.
3. שיפור הכיסוי על ידי המגבר הפנימי גורם לירידה משמעותית בהספק השידור של מכשיר נייד ולכן באזורים שבהם יש פריסה של המגבר, עצמת הקרינה הנגרמת על ידי מכשיר נייד (בהתייחס לקרינה לאוחז המכשיר, כמקובל בסמוך לראש) נמוכה והיא בסדר גודל של 1% בהשוואה למצב, בו אין פריסה פנימית.
4. לאחרונה, נערכה בדיקת עצמת קרינה אלקטרומגנטית בבניין העירייה. הבדיקה נעשתה על ידי בודק מוסמך מטעם המשרד לאיכות הסביבה ובהתאם לתקנות ונהלי הבדיקה. תוצאות הבדיקה בכל המקומות ללא יוצא מן הכלל מראות, שעצמת הקרינה הינה פחות מ – 0.5% מהתקן המחייב שנקבע על ידי המשרד לאיכות הסביבה.
5. העירייה אינה מנהלת ואינה אמורה לנהל רישומים בנוגע לסוגי מחלות העובדים.

מר רון חולדאי-ראש העירייה :

תקשיב לי טוב.

לאחרונה, נערכה בדיקת עצמת קרינה אלקטרומגנטית בבניין העירייה. הבדיקה נעשתה על ידי בודק מוסמך מטעם המשרד לאיכות הסביבה ובהתאם לתקנות ונהלי הבדיקה. תוצאות הבדיקה בכל המקומות ללא יוצא מן הכלל מראות, שעצמת הקרינה, הינה פחות מ – 0.5% מהתקן המחייב שנקבע על ידי המשרד לאיכות הסביבה.

העירייה אינה מנהלת ואינה אמורה לנהל רישומים בנוגע לסוגי מחלות העובדים.

מר לוינטל:

ואם יתברר שיש יותר אנשים שחולים במחלת הסרטן מאז שזה הותקן, מה נעשה אז?

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אם יתברר שברחוב אחד העם יש יותר תאונות דרכים ממה שהיו בשנה שעברה, אנו נכנס, נבדוק ונשתדל לעשות את הכל כדי שיהיו שם פחות תאונות דרכים. על השאלה אם – יודע לענות רק אחד, והוא השומר עלינו במרומים. תודה רבה.

229. אישור סדר היום

הצעות לסדר היום:

מר שומר- היו"ר:

אנחנו נגשים להצעות לסדר היום. ההצעה הראשונה היא של חבר המועצה מר רון לוינטל בנושא- פעילות ראשי ערים סמוכות בנושא הסלולרי. זה לא מספיק בשאלתא?

1. מר רון לוינטל: פעילות ראשי ערים סמוכות בנושא הסלולרי.

מר שומר- היו"ר:

רק להזכיר בכל הנושא של ההצעות לסדר היום, שזה עד 10 דקות.

מר לוינטל:

לפני חודש העלתי הצעה לסדר היום בנושא של האנטנות הסלולריות ונעניתי כפי שנענית, והשאלה היא - מה השתנה, שאני מעלה עוד פעם את הנושא הזה בזווית אחרת. מה נשתנה בחודש אחד? נשתנה בחודש אחד אדוני ראש העיר- ששר הפנים- אופיר פינס-פז, ביקש לעשות רפורמה ולגרום לכך שכן יהיו התנגדויות לאנטנות, וכן הציבור יוכל להתנגד לאנטנות. השתנה, שדליה איציק- שרת התקשורת, מבקשת לצרף אזהרה לגבי שימוש בטלפונים סלולריים לצעירים עד גיל 14, מפחד שזה מסוכן לגולגולת שלהם. השתנה, שהתפרסמו מספר התביעות הרבות מאוד מאוד- שיש נגד העירייה על ירידת ערך הדירות, מעל 100 תביעות. השתנה, שיעל גרמן ראש עיריית הרצליה מנהלת מאבק רציני בנושא הזה. השתנה שאפי שטנצלר, ראש עיריית גבעתיים, לקול

שמחתם של התושבים, הסיר אנטנה. השתנה שצבי בר הורה להסיר אנטנה אצלו בעיריית רמת-גן. השתנה שהתגלה על ידי נחום שחף- פיזיקאי חתן פרס ישראל, ועל ידי עמותת "אומץ", שאין בארץ מכון אמיתי שבאמת עושה כיוול אמיתי למכשירים שבודקים את רמות הקרינה, כל הכיול בארץ הוא עורבא פרך. אין כאן מעבדה רצינית שעושה כיוול כפי שצריך.. ואני אומר: אם בחודש אחד דיברו נגד האנטנות- גם אופיר פינס- פז שר הפנים, גם דליה איציק- שרת התקשורת, גם יעל גרמן מהרצליה השכנה, ואפי שטנצלר מגבעתיים השכנה, וצבי בר מרמת-גן השכנה, אולי ראוי לחשוב שוב על הנושא הזה?! האם כל האנשים האלה פשוט לא מבינים על מה הם מדברים?! כל האנשים האלה הם נכנעים לפוביות ולפסיכוזות של הציבור?

סיפרו לי גם בשאילתא עכשיו, וגם מר לייבה סיפר לי פעם שעברה, שאין בקומות 11 ו-12 אנטנות, יש מגבר. מה עושה מגבר? מגביר את האותות של המכשיר של הקליטה. איך נקרא המכשיר שמגביר את הקליטה? הוא נקרא אנטנה- עד כמה שאני מבין. לא אכפת לי אם קוראים לזה אנטנה, או מגבר או כל שם אחר מציוקמק, זה אותו דבר בשבילי. זה דבר כזה שיוצר בעיות שיחקרו אותן עוד כמה שנים. יש ספר נקרא של איריס עצמון שחקרה את הנושא הזה, הוא נקרא: הסולר- לא מה שחשבת, והיא כוללת מחקרים שהושתקו, כמו שפעם הושתקו מחקרים על עישון ודברים נוספים. ויש מחקרים שמוכיחים: פגיעה בגנים, סרטן, פגיעה במחזור הדם למוח, השפעה על יכולת שכלית, אפיליפסיה, אלצהיימר, פגיעה בזכרון, שינויים ברמת סידן, פגיעה בהורמונים, איום על פוריות לבני נוער, קטרקט- זה מחקר שפורסם בהרחבה לפני שבועיים ימים בעתונות הארצית. מוות פתאומי של תינוקות, האצת ההזדקנות וכו' וכו', והכל מופיע והכל נחקר, והכל מחקרים קיימים שהושתקו. יכול להיות שהם מוגזמים, יכול להיות שהם טועים, אבל למה לקחת את הצי'אנס, למה להתנסות בזה על עצמנו?! הרי ברור שהטבע לא תכנן שתהינה אנטנות, זה ברור שזה עושה משהו לסביבה שלא היה קודם. אני אומר שאולי ראוי לחשוב שוב.

אמר כאן ראש העיר בפעם שעברה, ובאריכות הוא דיבר, והסביר לי איך אנשים לא מבינים שמהמכשיר עצמו יש יותר קרינה מאשר מהאנטנות, ואיך הם דוחפים את המכשיר לאוזן ולא אכפת להם, מה שאכפת להם זה האנטנות. אבל הדבר דומה לעישון פסיבי ועישון אקטיבי. אדם שהחליט לעשן למרות שהוא יודע שזה מסוכן- זו זכותו, אנו לא נעשה לו פטרנליזם כאן, אבל יש חוקים נגד עישון פסיבי- שמאפשרים לי לא לשהות בחברתו. נותנים לי במסעדה חדר נפרד. גם באנטנות- זה שכן- אדם מוכן לדבר לתוך האוזן, 100%, זה שימוש אקטיבי. אבל יש אנשים שתוקעים להם אנטנה מול הפרצוף, והם בכלל לא משתמשים בטלפון סלולרי, או שהם מדברים ממרחק עם אוזניה מיוחדת, או שהם מקפידים שהשיחות שלהם יהיו קצרות, הם לא רוצים לצרוך את האנטנות הסלולריות. זה כמו עישון פסיבי ואקטיבי.

ידוע לנו שעד שהרפורמה של פינס תעבור, אם תעבור, אנו לא יכולים להתנגד להצבת אנטנות בקניין פרטי, אין מה לעשות. מי ששם את זה בדירה שם את זה בדירה, אי אפשר להתנגד. אבל אנו כן יכולים להתנגד להצבת אנטנות ברכוש עירוני, כי פה אנחנו בעל הקניין. אנו כן יכולים להתנגד להצבת אנטנות ב"הבימה", ב"מוזיאון ארץ ישראל", על בניין העירייה עצמו וכיו"ב נכסים עירוניים. ואם נעשה את זה, נפעל לטובת האזרח וגם ניתן לו תחושה שאנו אמינים. וגם נחסוך את המצב שבו, כשאנו מציבים אנטנות אצלנו בבניין, אנו בעלי עניין, אנו מקבלים כסף

מהחברות הסלולריות ואז אנו לא יכולים לטעון נגדן, או לכאורה נראים כאילו אנו לא יכולים לטעון נגדן, גם אם כן. ועל כן, לאור השינויים הדרמטיים שהתרחשו בחודש אחד בסה"כ, ואצל כל ראשי הערים באזור, אולי אנו צריכים לחשוב בשנית. בפעם שעברה בניגוד לכל ההצעות לסדר יום שמועברות כאן ברוב של 30 נגד 1 או 25 נגד 3, דווקא היו מספר חברי מועצה שכן רצו לקיים על זה דיון. על מה מדובר? על לקיים דיון, לא מדובר על לשנות את התקן, לרוץ לכנסת, לעשות הפגנה, בסה"כ לעשות כאן דיון. מאחר שפעם שעברה הרבה מאוד חברי מועצה, 7 או 8 במספר – כבר הסכימו לקיים דיון, זה נפל על חודו של קול, לאור השינויים שקרו אני מציע כאן בהצעה לסדר יום מר שומר, שאנו נקיים בכל זאת דיון על המדיניות של העירייה בנכסי ציבור, בנכסים עירוניים לגבי הצבת אנטנות, כדי שהאזרח יחזור להאמין בנו ולא יראה בנו תאבי בצע שרוצים להציב אנטנות כדי להרוויח כסף ותו לא, אלא דואגים לו, ויראו במר חולדאי-שהוא ראש העיר המרכזי באזור, מי שמנהיג את הנושא הזה, ולא נגרר אחרי שטנצלר, בר, גרמן ושות'.

מר ויסנר:

שיהיה דיון. רון, שיהיה דיון.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

למרות שאת דעתי הבעתי בעבר, ואני מביע אותה גם עכשיו, שאין הבדל אם האנטנה נמצאת על בניין העירייה או על הבניין ברח' אבן גבירול, אלא להפך, ואינני רואה הבדל בין בניין ציבורי לבנין פרטי, כל זמן שיש אנטנות שאמורות לשדר בעיר. והחוק היום הוא חוק שממילא במסגרת החוק, ולדעתי גם יש הגיון בדבר במידה סבירה, אז למרות דעתי, אם חברי המועצה מוצאים שיש טעם לקיים דיון במשהו שאין טעם לקיים עליו, אין לי התנגדות שיקיימו דיון. אני אתנגד לקיים דיון, לא מפני שאני מתנגד לקיומו של הדיון, אין לי שום בעיה שיקיימו דיון, רק שאני בדרך כלל אוהב שכאשר אנשים מדברים בדיון שיהיה טעם לדיון, שבסופו יהיה איזה תכל'ס, שיהיה משהו שיש בו תוצאה. אבל אין לי התנגדות לקיומו של דיון באופן העקרוני, ואני משאיר לכל חבר מועצה להצביע כאוות נפשו. אני אצביע נגד כי אני רואה בזה דבר מיותר, חבל לבזבז עליו את הזמן.

מר שומר- היו"ר:

מי בעד הצעתו של חבר המועצה רון לוינטל לקיים דיון במועצה?

מר לוינטל:

הצבעה שמית.

מר שומר- היו"ר:

הצבעה שמית, בבקשה.

ה צ ב ע ה		
נמנעים ה"ה:	נגד ה"ה:	בעד ה"ה:
בנאי	חולדאי	שומר
שכנאי	אגמי	לוינטל
	גלעדי	ויסנר
	מסלאוי	מוזס
	וולוך	להבי
	דיין	
	אבי-גיא	
	טיומקין	
	מינקה	
	אמינוב	

בעד – 5 חברי מועצה, נגד – 10 חברי מועצה, נמנעים – 2 חברי מועצה

מר לייבה:

זעפראני לא מצביע?

מר זעפראני:

אני נכנסתי כרגע ואני לא יודע על מה מדובר.

החלטה: ההצעה לסדר היום- לא התקבלה.

2. גב' מינקה – 9 באב כמשל.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

9 באוב.

גב' מינקה:

למה לא 9 באב?

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

כי כך הזקנים שלנו היו אומרים.

מר שומר- היו"ר:

היא גדלה על עברית.

גב' מינקה:

אני כבר מודיעה כבל עם ועדה שאני לא יודעת אידיש.
שלום לכולם.

אני ביקשתי לדבר על תשעה באב. תשעה באב מעניין אותי גם כאשה דתית כמובן, בתוך הקונטקסט. תשעה באב אגב חל השנה במוצאי שבת הקרובה, כלומר אנו נמצאים פחות משבוע לפני תשעה באב, ויום ראשון הבא.

הוא מעניין אותי כמובן כאשה דתית, בגלל חורבן בית המקדש והמשמעות הדתית וההילכתית של החורבן, אבל הוא מעניין אותי גם כאזרחית ישראל, בגלל אותן סיבות שהובילו לחורבן הבית השני. תשעה באב הוא יום של אבל, שהפך משום מה, לא בצדק לדעתי, לנחלת הציבור הדתי. עד כדי כך ההתעלמות מ-9 באב, שלפני מספר שנים גם כאן בעיר היתה הצעה לנתח אחרת את איסור פתיחת בתי העינוגים בערב היום, וההצעה הזאת הובילה להרחבת החקיקה. למרבה הצער, רבים שואלים את עצמם מה להם – החיים במדינת ישראל הריבונית, ולאבל על חורבן ירושלים והמקדש. אולי אני אתן איזושהי התייחסות אחת או שתיים, ואני אשתמש בסייעים לטיעונים שאני רוצה להביא במנהיגים שלא באים מבית המדרש הדתי. חיים ארלוזורוב, מהבולטים במנהיגי תנועת הפועלים כתב בתחילת המאה שעברה - ש - 9 באב הוא יום האבל הגדול ביותר של האומה. יום אזכרת הנשמות של גורלו.

ברל כצנלסון קיים דיונים מרתקים על חניכי תנועות הנוער ועם מדריכים בתנועות הנוער ועם אנשי קיבוצו, גם באותה תקופה, כאשר במאמר המפורסם שלו "חורבן ותלישות" הוא כותב, ואני מצטטת: "אילמלא ידע ישראל להתאבל במשך דורות על חורבנו, לא היו קיימים לנו- לא הס ולא פינסקר, לא הרצל ולא נורדאו, יהודה הלוי לא היה יכול ליצור את – "ציון הלא תשאליו", וביאליק- לא היה יכול ליצור את "מגילת האש". ושוב בציטוט שלו: לא אוכל לשכוח את יום החורבן, היום האיום מכל הימים, יום גורלנו".

תל-אביב יפו צריכה ויכולה לשאת את דגל הזכרון הלאומי, ודווקא להתאמץ יותר מאחרים, ודווקא להקפיד ולאכוף, עם חוק או בלי חוק, ובלי קשר לחוק, כדי להפוך את היום הזה למועד ראוי להגדרה מחודשת של המכנה המשותף שלנו ולברור חברתי-תרבותי- כיצד ניתן לשמור על המירקם היהודי הישראלי השלם, ובאיזה מנגנונים צריך להשתמש על מנת שלא ניקלע חלילה שוב לארועים משבריים ולאסונות, שאני רואה אותם כאסונות לאומיים, כמו רצח רבין, כמו הטבח במערת המכפלה, כמו הירי המטורף בתוך אוטובוס בשפרעם, וכיוצא- באלה מקרים טרגיים שאסור בשום אופן שיתרחשו בעולם יהודי, בעולם ישראלי – תרבותי ונאור.

צריך ללמוד וללמד. כמה תלמידים בישראל יודעים בכלל- מה ההבדל בין משפט אזרחי לפלילי? כמה ישראלים בני 20 עד 90 יודעים מה ההבדל, אם הם לא עורכי דין כמובן, בין השפיט למגונה? בין הלא חוקי לבין הלא הולם? ההבדלים האלה לא נהירים לרובנו. וגם כשהדברים נהירים וברורים, ישנו לצערי מוסר כפול, מוסר של "שמירת אתרוגים"- שקורץ בעין אחת, ומאפיין את החוקי על פי הצבע- הכתום או הכחול.

הבורות המשפטית הזאת נוחה לנו מאוד. היא פותרת אותנו מניסוחם של ערכים וייעדים משותפים, כמו למשל בעניין הסטטוס קוו, כמו למשל בעניין תשעה באב, וכמו עשרות דוגמאות נוספות.

מערכת המשפט הפכה למסלקה של הדילמות שהיו צריכות להתלבן בציבור, והיו צריכות להתלבן על ידי אנשי ציבור, כגון אנשי הציבור היושבים כאן, ובראשם הסוגייה הלאומית משטרית על הגדרת המדינה כיהודית ודמוקרטית. תהליך המשפטיזציה שעובר על ישראל, גלגול ההכרעות הערכיות לערכאות, נגזר, בין השאר, מפחד של אנשי הציבור ומבורות משפטית של רובנו ככולנו. לא הוכשרנו לחשוב בצורה מורכבת, ולכאן האצלנו את כל האחריות על עוטי הגלימות השחורות, על השופטים. לא שאין לנו דעות. אדרבא, לכל נהג מונית יש תיזה, אבל עם שמתרגל לחשיבה חובבנית, ולצערי הגדול, מנהיגים שמתרגלים לחשיבה פלקטית, דמגוגית, סטריאוטיפית, כמו במערבון אמריקאי ולא כמו בדרמה קנונית אנגלית, מתרגלים גם הם לא לשאת באחריות לדעותיהם.

מר ויסנר:

המערבון האמריקאי שולט.

גב' מינקה:

התוצאה היא- עצלות מחשבה, קיטורים, התנצחות, מחלוקות ווכחנות, במקום התדיינות עניינית ורציונאלית.

אם נצייד את ילדינו ואותנו בארגז הכלים של מיומנויות חשיבה מורכבת יעוצב כאן מרחב ציבורי- יהודי. אל דאגה, אני אומרת כאן: המדינה תישאר מדינה חילונית, הרוב החילוני יאשר על כנו, אבל צורת החשיבה תהיה אחרת, ובזכותה יתרחש, או לפחות יסתמן, שיח הסכמי בין חילוניים לבין דתיים לבין חרדיים. אם ברצוננו לגבש כאן יעדים משותפים, עלינו לגבש תחילה שפה משותפת- שבה נדבר זה עם זה. האגדה המפורסמת על קמצא ובר-קמצא כסיבה לחורבן בית הבית השני- שהיתה בו שנאת חנם, כבר הפכה לצערי לקלישאה. ובכל זאת, צריך לבחון ביסודיות את גורמיה של השנאה. שנאה יכולה לנבוע מרגש של נקמה או מרגש של קנאה, אבל היא גם נובעת מהשונות. מי שלא משתבץ בתכונות היסוד של הקבוצה- נחשב שונה, ומכאן הדרך לדחייה ולשנאה. מי שלא חווה את חווית הדחייה הסטריאוטיפית- לא מסוגל להבין את עומק השנאה. אני רוצה, ב-2-3, ממש ב-2-3 שורות לקרוא לכם מכתב מתוך עלון מאחד הקיבוצים, מי שירצה לאחר מכן לראות אותו, של נערה שסיימה יב', שנפגשה פעם ראשונה, במסגרת שהיא איננה דתית ולא מחזירה בתשובה. והיא כותבת:

"זו הפעם הראשונה שאני כותבת לעלון, ואני מרגישה שהפעם יש לי הרבה מה לכתוב על הנושא- אלוהים ואמונה. אני נערה, קיבוצניקית, שמאלנית בדעותי הפוליטיות, שהתחנכה בחינוך הקיבוצי המשותף. לאור עובדה זו נמנעו ממני המפגשים עם אוכלוסיה דתית בארץ. עד לפני חצי שנה הם היו עבורי קבוצה של פינגווינים שחורים שהולכים בבני-ברק, ומונעים ממני לסוע ביום שבת. אבל אז חלה תפנית די חדה בדעותי, והשינוי שגרם לזה היה-שבמהלך הקיץ היתי במחנה אמנות, ושם הכרתי נוער מכל הארץ, וביניהם נערה מדהימה מתל-אביב, נערה דתייה." ואני מקצרת. "אני נגלית לראות את ההתמודדות הקשה שהיא היתה צריכה לעשות כדי לשמור על המצוות והחובות שלה בתוך החיים החילוניים שלנו. ארוחות, סדר יום, תפילות, צום תשעה באב.

ביום שישי כולנו יצאנו, יצרנו והלכנו לרקוד, והיא נשארה במגורים. במשך המחנה יצא לנו לדבר המון על הנושא של הפער הכל-כך גדול שיש בין שני העולמות אבל גילינו שאנו אוהבות את אותם הדברים. היה לנו כל כך הרבה במשותף, וגם כל כך הרבה שוני, שזה היה מדהים. הנערה הזאת פתחה בפני עולם שלא הכרתי, היא סיפרה לי על הדת שלי. עד כמה שזה נשמע אירוני, היו לי המון הפתעות ודברים שלא ידעתי שקיימים אצלי בדת. "

אני כמובן לא אמשך לקרוא.

אני רוצה לומר שוב: אני חוויתי – גם דרכי וגם דרך ילדי, פעמים רבות, את חווית ההשמה בתוך סטריאוטיפים, ולכן אני באופן אישי מקדישה הרבה מאוד לעשייה ולעיצור שיח שהוא בעיני השיח הראוי. האתגר הוא של כל הציבורים- הדתיים והחרדיים, שלא לקחת מונופול על היהדות ועל המוסר, ושאינם דתיים- שלא להתבלבל בין דת לבין דתיות, לשיטתו של מרטין בובר. בין ריטואל של קיום מצוות, שכל אדם חופשי לקיים או לא לקיים, לבין המשמעות התרבותית של התחברות אל יסודות הסטוריים וערכיים, שזהו תפקידנו הקולקטיבי.

העיר תל-אביב – יפו יכולה וראויה להוביל את המהלך וללכת לפני המחנה.

הצעותי האופרטיביות הן, אם כן:

1. מועצת העיר קוראת להקפיד על קיום הוראות החוק הנוגעות לתשעה באב.
 2. תוקם ועדה חינוכית- מקצועית, שתיקח על עצמה הכנת תכנית בנושא ההדברות.
 3. תוכן הצעה על ידי האגף לתרבות והמחלקה לתרבות תורנית, לציון מובנה ושיטתי של ארועים הסטוריים כגון תשעה באב.
- בינתיים אני מזמינה את כולכם לקחת חלק במוצאי שבת בארוע שאנו קוראים לו- הלילה לא לומדים תורה, שיתקיים פה ברחבת העירייה, והוא ארוע של העירייה,

מר ויסנר:

זה כמו פרסומת, זה כמו ערוץ 2.

מר שומר- היו"ר:

זה של העירייה.

גב' מינקה:

ארוע עירוני, פאר ידידי, ארוע עירוני.

מר שומר- היו"ר:

אתה מוזמן גם כן.

גב' מינקה:

ואני חושבת שכל מי שירצה לקחת חלק, יראה את התכנית, שבה יש נסיון לעצב 9 באב ייחודי תל-אביבי.

מר שומר- היו"ר:

אבל ההצעות שלך הן אופרטיביות.

גב' מינקה:

אמרתי שהן 3 הצעות.

מר שומר- היו"ר:

אני אעמיד את זה להצבעה.

גב' מינקה:

הראשונה היא לפעול בהתאם לחוק.

מר ויסנר:

אני מעולם לא שמעתי הצעה – לפעול בהתאם לחוק. תמיד פועלים בהתאם לחוק.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני חושב שלפעמים, במיוחד כשדברים נשמעים בשום-שכל, בתבונה, ומתוך נהמת הלב, מן הראוי להקשיב קשב רב לדברי הדובר. כך הרגשתי כשעמדה ליאורה מינקה על הבמה, ואני מודה לה על כך.

כבוד היו"ר, חברי מועצה:

נדמה לי שכל מילה שאוסיף- אקלקל, אבל בכל זאת 2-3 דברים:

אני מסכים כמעט עם כל מה שנאמר, ואני גם מוכן לקבל על הסף, בהנחה שכל חברי המועצה יסכימו אתי, את כל 3 ההצעות האופרטיביות שהוצעו כאן. אני מרגיש כיהודי במדינת היהודים.

חורה לי לא פעם אחת כאשר אנשים שוכחים מאין באנו ולאן אנו הולכים. אני בהחלט שייך לאלה, שאילו היה לי בצד השני, בצד השני- אני מתכוון כאדם, לא חילוני אבל אדם חופשי לחלוטין, שמרגיש את עצמו יהודי בין יהודים, מלא וטעון. אילו היה לי עם מי לשוחח על הנושא של ה- TRADE OFF, של תמונת דמותה של מדינת ישראל בצורה רצינית, למשל סגירת בתי המסחר מול תחבורה ציבורית בשבת, וכן הלאה וכן הלאה.

אני רוצה להעיר הערה שנאמרה כאן, והיא פשוט אמירה שקצת חרתה לי, כי היא נובעת כנראה מידיעה, ולכן ראוי ונכון לתקן. באותה שנה שבה היתה אותה פרשה שכתוצאה ממנה צריך היה לתקן את החוק, לא היה מצב שבו עיריית תל-אביב דרשה לשנות את החוק, אלא התברר שהחוק הקיים לא מאפשר אכיפה. דרשו ממני לאכוף- כשהחוק לא מאפשר לי לאכוף. אנו הינו אלה שהסבנו את תשומת לב המחוקק לכך, שהחוק הקיים איננו מאפשר לאכוף את החוק כפי שהיה, ועו"ד בן-ארי העלה את זה, ובאמת הדבר עלה לכנסת אחרי זה ושינו את החוק, כדי שניתן יהיה לאכוף את החוק. אבל, וכאן אני מגיע לסייפא או לעיקר: אנחנו נמצאים, ואני באמת, לא בשביל להאריך, אבל בכל זאת ב-2-3 מילים. אנו נמצאים, לדאבוני או שלא לדאבוני, אנו נמצאים עדיין בתהליך שאני קורא -התהוותו של העם מחדש. הגענו מהרבה מאוד מדינות עם הרבה מאוד השקפות, ואחד המישורים הקשים למחלוקות הוא הנושא של מה שנקרא- דת מול מדינה, או דת מול החופשי. אני בכוונה לא אומר חילוני, כי החילון- משמעותו- שלא בקודש, ואני מרגיש בדיוק באותו מעמד כמו מי שטוען לקודש. ובמאבק הזה עוד יקח כנראה שנים רבות, עד שניצור את הסינטזה, גם של ספרי הלימוד או גם של הזרות והניכור, בכך שלא נרגיש מאויימים כפי שמרגישים מאויימים אנשים- שדרך החקיקה מנסים לחוקק.

אני רוצה לדבר דרך השפה, דרך השפה העברית: איראן היא מדינה מוסלמית. היא מדינה מוסלמית מפני שהיא הכילה על עצמה את חוקי השערייה. מדינת ישראל על פי טעמי- היא מדינת היהודים. כמו שאין שולחן יהודי ואין כסא יהודי, אין מדינה יהודית. כי מי שאומר מדינה יהודית- היא מתכוון מדינת ההלכה, הוא מתכוון למדינת ההלכה. לכן בדבריך אמרת דבר- כאילו המדינה תשאר חילונית, וכן הלאה וכן הלאה.

גב' מינקה:

אמרת-י- מדינה יהודית דמוקרטית.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

מדינה יהודית דמוקרטית. ואני אומר- מדינת היהודים הדמוקרטית. מפני שהריבון הוא בסופו של דבר המדינה וחוקיה, והמדינה לא יכולה להיות יהודית.

ולכן, כשאנו מגיעים לנושא של הדרישה מעיריית תל-אביב יפו, דווקא במועד הזה, לקראת 9 באב, אני אומר לך שהבעיה שאנחנו מתמודדים בה איננה לבוא ולהגיד- עיריית תל-אביב יפו- תפעלי לפי החוק. אני ביום הכיפורים לא מפעיל אכיפה. אבל משהו שהשתרש בציבור, שהגענו אליו- אני מקווה, כי גם בזה יש כרסום לדאבוני, שלא הצלחנו דרך מערכת החינוך שלנו, שבחלקו נובע מהעוצמות של הויכוח, בכך שזה לא טבוע בכל אחד ואחד מאתנו, את הצורך הפנימי לשמור על תשעה באב כפי שאת רואה אותו. ולכן הדבר לא יהיה דרך האכיפה. כי כמו שאני לא מצליח

לאכוף את הבנייה הבלתי חוקית, ואת הנסיעה במהירות הראויה ואת 1,001 החוקים ברמה שבה תהיה שמירת חוק אמיתית במדינת ישראל, כך קשה לבוא ולקרוא. וודאי וודאי שעיריית תל-אביב תפעל על פי החוק גם ב – 9 באב.

והדבר האחרון: הויכוח הזה והנושא הזה, על פי חוקיה של מדינת ישראל היום, לדאבוני, אני אומר עוד פעם לדאבוני, משאיר מרווח קטן מידי לכל רשות מקומית- להחליט על אורחות חייה. והעובדה היא, שהחוקי השמירה על תשעה באב, נובעים מחוק מדינה- שהוא המחייב איך לפעול, ולא חוק של העירייה.

עכשיו, מאחר שבכל זאת הארכתי קצת, כי אני מרגיש שהרבה מאוד- בהרבה מאוד מקומות בתוך המאבק הזה לא מלמדים, כי אם אני מלמד- זה כאילו הצטרפתי, מן תהליך כזה, אז כשאנו מגיעים לתחום של ההצבעה, אני הייתי אומר שאם חברי המועצה כולם. מה הציעה ליאורה מינקה? זה שאנו נפעל על פי החוק- אנחנו נפעל על פי החוק.

היא הציעה להקים איזושהי וועדה מקצועית, או בשני חלקים, ואני ממליץ מאוד לכולם פה אחד- לקבל את ההצעה לסדר כפי שהיא, למרות שהצעה לסדר אומרת – לעשות איזהשהו דיון, אני מוכן לקבל את זה.

מר ויסנר:

ועדה מקצועית למה?

מר גלעדי:

לאושש את הערכים היהודיים.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

ליאורה, את יכולה לקרוא? תחזרי בשתי מילים. תקשיבו בקשב רב.

גב' מינקה:

דיברתי על תכנית בתחום ההידברות בין חלקי העם. והנושא השני הצעה.

קריאה:

להקים וועדה.

גב' מינקה:

כן. זה שתי וועדות.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

שתהיה וועדה שתציע כיצד לקיים את הארועים של עמנו. ואני מציע לקבל את זה.

מר לוינטל:

אני חושב ש-9 באב הוא באמת יום חשוב, אם כי נוצר נתק בין הציבור החילוני ליום הזה, וציבור החילוני לא מבין במה מדובר, והוא מאוד רחוק מזה. אני חושב שהנושא של מלחמת אחים וכו' הוא נושא חשוב. אני גם מקיים ארוע במוצאי שבת בנושא הזה ב"צוותא"- בו נדון במלחמת אחים עתידית, חורבן בית שלישי וכו'. היתי מציע שבהצעה – הדבר לא יופקד שוב, כמו רוח ההצעה, בידי המרכז לתרבות תורנית,

גב' מינקה:

זו לא היתה ההצעה.
בהצעה אמרתי- האגף לתרבות, והמחלקה,

מר שומר- היו"ר:

במינהל החינוך.

מר לוינטל:

אני ממליץ שיצורפו לנושא הזה גם אנשים חילוניים.

מר ויסנר:

גם רון לוינטל.

מר לוינטל:

אני אומר לך שאני מארגן השבוע, מוצאי שבת.

מר שומר- היו"ר:

קיבלנו.

גב' להבי:

אני מציעה שיהיה נציג גם למיעוט הערבי. גם הוא חלק.

מר שומר- היו"ר:

אין שום בעיה בעניין הזה, זה אני אומר לך גם כן, בלי לשאול את ליאורה. שתהיה גם האוכלוסיה הערבית, אין פה בעיה בכלל. אני מציע כך: לעצם ההצעה שלך שהעירייה תפעל כחוק, זה ברור. והנושא השני, מי בעד להקים.

מר לוינטל:

לא רק של אנשים דתיים.

מר שומר- היו"ר:

להקים וועדה אחת שתטפל בשני הנושאים שדיברת עליהם בסוף, שתהיה באחריות של מינהל החינוך. התרבות התורנית, התרבות הלא תורנית, זה ברור, מינהל החינוך הוא שם יפה. מי בעד?

ה צ ב ע ה

בעד- רוב חברי המועצה הנוכחים

נמנעים – 2 חברי מועצה.

מר שומר- היו"ר:

אתה נמנע? במוצאי שבת לא נהיה ב"צוותא". אני אהיה אבל, עזוב.

החלטה: הצעת הגב' מיניקה- התקבלה.

3. מר מזרחי – שרות לתושבי השכונות והרבעים "בנעלי בית".

מר מזרחי:

אדוני היו"ר, חברי מועצה נכבדים:

כפי שאתם יודעים, בתל-אביב יפו זרועים כיום 7 רבעים, בצפון, בדרום. יש אזור אחד הוא לא קיים במסגרת מפת הרבעים, וזה הנושא של המשלמה ביפו- שעוסקת באוכלוסיה ביפו. למעשה הרבעים הם הזרוע שפועלת ומממשת יום יום את הנושא של שתוף תושבים בקהילה. רוב חברי המועצה השתתפו בישיבות כאלה ואחרות ברבעים, בשכונות, בנושאים שנוגעים להם וקרובים לליבם, ומי שנפגש, רואה שהמפגש עם התושבים ועם מינהלת הרובע, מביאה בסה"כ תועלת רבה מאוד לתושבי האזור, תושבי העיר, ובכך אנו למעשה מיישמים את הרעיון של שתוף תושבים הלכה למעשה. זה בא לידי ביטוי גם בתחום הפיזי וגם בתחום של תרבות וחנוך, כמו למשל הנושא של שש"ת, הדגל והסמל של השכונות היום, שכבר מזה כמה שנים עיריית תל-אביב מובילה את העניין הזה, כשמר אלקיים עומד למעשה בראש המסגרת הזאת, והיא למעשה מביאה ומאפשרת- בסכומי כסף כפי שנקבעו, כאשר התושבים, וועדי השכונות קובעים את סדר העדיפות הנוח להם,

הטוב להם והמתאים להם. זה לא קיים אגב באף עיר. העיר היחידה בארץ שעוסקת בעניין של שתוף אמיתי של תושבים זה עיריית תל-אביב יפו. נציגי הרובע והתושבים נפגשים גם עם מנהלי האגפים השונים בעיריית תל-אביב יפו, כדי לדון, כדי לטפל, וכדי להענות ללא מעט מהדרישות. גם בנושא וועדת בניין עיר, כאשר ישנם פרויקטים כאלה ואחרים, הנושא של הרבעים הוא זה שיוזם ומסייע בהפעלת כל העניין הזה. הנושא של בחירות לועדי שכונות, נעשה גם כן במסגרת הרבעים והשכונות. יש וועדות שונות בתוך הרבעים, יש ועדות חינוך, ועדות תשתית, ועדת בניין עיר, ועדת איכות סביבה, ותחומים נוספים שקיימים - כל רובע בהתאם לרצונות של האנשים, בהתאם לדברים שכמובן מעניינים אותם.

במסגרת הרבעים אנו גם מקיימים פעולות חברה ותרבות. אנחנו מאפשרים לילדי השכונות כרטיסים מוזלים ללונה-פארק, למימדיון, הצגות, לפעולות נוספות. ישנה יוזמה של סדרי פסח גם באזורים השונים. גם סדר פסח שהתקיים השנה ל-800 נזקקים, לעולים חדשים וותיקים - שאין להם את היכולת ואין להם את המשפחה כדי לחוג את החג הזה, ואנו בעזרת תרומות הצלחנו לקיים פעולה יפה השנה, אני מקווה שנוכל להמשיך גם בשנים הבאות. כיום חלק מהשרותים - אנו מאפשרים לעשות במסגרת הרבעים, כמו למשל עזרה בכרטיס תושב. היום תושב בנווה שרת או בשכונת התקווה - לא צריך לרוץ לעיריית תל-אביב כדי לסדר את כרטיס התושב. אבל הנה, עכשיו ישנה בעיה - שבעיריית תל-אביב הוחלט להחליף את תווי החנייה האזוריים. פרויקט יפה מאוד, מעניין מאוד, אני ביום שישי הייתי שם וראיתי איך התהליך הזה מתקיים. ואני עדיין לא מבין - מדוע תושב ביד אליהו או משכונת התקווה, או מיפו, או מצפון תל-אביב, צריך לכתת את רגליו, לנסוע, לא משנה אם בתחבורה ציבורית או ברכב, כדי להגיע לכאן להסדיר את הנושא של תווי החנייה האזוריים.

מר ויסנר:

אבל זו הצעה של יעקב רנר.

מר מזרחי:

מדוע הדבר הזה לא ייעשה במסגרת, עם כוח האדם שהוכשר לכך, עם מערכת המחשבים שנמצאת כבר, שייעשו את הדבר הזה בתוך השכונות, בו זמנית, אפשר לעשות את זה תוך חודש, תוך חודשיים ובלי לבלבל את התושבים. הפעם זה רק לאזור א', וההוא לאזור 2, וההוא לאזור 10, כשאף אחד לא יודע באיזה אזור הוא נמצא, לא כולם מכירים באיזה אזור הוא נמצא באזור המגורים שלו.

מר גלעדי:

אתה מכיר אחד בשם דביר כצמן?

מר מזרחי:

לכן אני מציע ארנון, ואני בטוח שאתה תענה לבקשה הזאת, לאפשר יותר ויותר לקבלת שרותים עירוניים במקום להגיע לבניין. יש דברים - כמו ארנונה ובעיות מיוחדות - שאי אפשר לעשות את

זה במסגרת מינהלת הרובע. אבל חלוקת תווי חנייה אזוריים או דברים מאין אלה, הדבר הזה צריך להעשות במסגרת מינהלות הרובע, בעזרת כח אדם מתאים שהוכשר לכך, כדי שיעשה את הפרוייקט הזה, ולא נצטרך לדאוג לכך שהתושבים יגיעו לבניין עיריית תל-אביב, ולשכור מקומות נוספים- כמו שזה נעשה בפרוייקט הזה.

מר שומר- היו"ר:

ולכן מה אתה מציע?

מר מזרחי:

אני מציע לאפשר יותר ויותר קיום פעולות בתוך הרבעים, ומתן שרות, מה שאנו קוראים "בנעלי בית", שאנשים לא יצטרכו לנסוע בתחבורה ציבורית או ברכבם, להגיע לכאן- כדי לקבל את השרותים שאפשר לתת אותם במסגרת מינהלת הרובע.

גב' שכנאי:

תעלה את זה בהנהלה, בטוח יאשרו לך את זה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

כבוד היו"ר, חברי מועצה נכבדים, שמוליק:

הגישה נכונה בתפיסת העולם, וזה מה שאנו משתדלים לעשות. כלומר, אם מישהו מסתכל, ואתה עצמך ציינת את העניין של שש"ת, שבאים לשכונות ויושבים עם האנשים, וכן הלאה וכן הלאה. גם שרותי גני הילדים מתקיימים בשכונות, גם בתי הספר מתקיימים בשכונות וברבעים, עד כמה שאפשר. גם תחנות של הרווחה אנו פורסים- כדי שאנשים יוכלו לקבל כמה שיותר קרוב למקום מגוריהם. הערת אגב, מי שבא להחליף תו חנייה- יש לו רכב, אז הוא יכול לבוא עם הרכב שלו, הוא לא חייב לנסוע בתחבורה הציבורית. אבל אנחנו הרי מעודדים שימוש בתחבורה ציבורית, ולכן הוא יכול לבוא גם בתחבורה ציבורית.

אבל, דווקא במקרה הזה של המבצע הזה, הדבר לא ניתן לביצוע, אלא בהשקעה מאוד מאוד גדולה כספית. ולהשקיע השקעה גדולה מאוד מאוד כספית לתקופת זמן קצובה כל כך קצרה, את זה לא היה נכון לעשות. כל הסיפור פה הוא עניין מורכב- שהיה עולה לנו הרבה מאוד כסף במערכת מחשוב, שכשהעברנו את זה מפה לכאן, אז בגלל הקרבה הפיזית- גם נבחר המקום שמחובר אל מאגר המחשוב של העירייה. לחבר את זה עכשיו אל מתנ"ס בבית ברבור, זה היה דורש השקעה עצומה. ולכן, היות שזה שרות שבא חד פעמי, לתקופת זמן קצרה, לא לשם כך שווה את ההשקעה.

יכול להיות שבעוד איזהשהו זמן יתרחב הדבר שנקרא- WIDE BEND, סלולרי כזה- שניתן להעביר כמויות כאלה של אינפורמציה ביחידות זמן ובצורה חופשית ובלתי אמצעית, כרגע- את המבצע הזה ללכת ולפזר אותו לכמה מקומות, זה באמת באמת לא היה שווה, לאור העובדה שהיה צריך, גם ברמה של בני אדם וגם ברמה של תשתית, לפזר, וחד פעמי- זה לא נראה מי יודע מה הגיוני.

אני מניח שהצבעה אתה לא מתכוון שתהיה?

מר שומר- היו"ר:

אתה למעשה מקבל את מה שאמר ראש העיר.

מר מזרחי:

את הפרוייקט הזה אי אפשר כבר, אבל אני אומר- בעקרון השאיפה צריכה להיות שמירב השרותים יינתנו ברבעים.

מר לוינטל:

אין הצבעה?

מר שומר- היו"ר:

אנו רושמים את זה. אין הצבעה בעניין. אתה רוצה להצביע? מה? אתה רוצה להתנגד לזה?

מר לוינטל:

אני רוצה להצביע בעד ההצעה שלו.

קריאה:

הוא הוריד אותה.

מר לוינטל:

לא. אז אני אכנס בנעליו.

מר שומר- היו"ר:

מה אתה מוכן?

מר מזרחי:

אני מציע שעיריית תל-אביב תפעל להוסיף שרותים שיינתנו ברבעים, במקום בעיריית תל-אביב יפן.

מר שומר- היו"ר:

אנו יכולים להצביע על זה?

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

כך נפעל?

מר מזרחי:

אני חושב שגם רון יקבל את זה.

מר שומר- היו"ר:

מי בעד?

ה צ ב ע ה

בעד- 19 חברי מועצה

נגד – אין

נמנעים – אין

החלטה: ההצעה התקבלה.

מר לוינטל:

זה יעלה לדיון בעתיד? הצבענו על הצעה לסדר היום.

מר שומר- היו"ר:

כן.

4. גב' שכנאי - לצרף שימוש במדיה מגנטית לפרוטוקולים של ישיבות המועצה:

גב' שכנאי:

במשך השנה האחרונה אני מנסה לקדם, ביחד עם היועץ המשפטי של העירייה, עו"ד אחז בן ארי, את ההצעה הקרובה, ואני שמחה שסוף סוף הגענו להבנות בעניין. לפני שאני אקריא את הצעת ההחלטה – שהיא מאוד מאוד פשוטה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

זו הצעה לסדר, לא הצעה להחלטה.

גב' שכנאי:

אפשר להסביר אותה לחברי המועצה, שלא כולם מבינים אינטרנט?
בסוף כל ישיבת מועצת עירייה אנו מקבלים פרוטוקולים עבי כרס – של תמלול מדוייק של מה שנאמר בישיבות המועצה, שלפי הנסיון שלי ומחקר מדגמי שערכתי בקרב חברי המועצה, מעלים עובש בארונותיהם כמעט ללא שימוש, וגם אם מישהו רוצה להשתמש בהם, קשה מאוד לחפש מי אמר מה ומתי. ההצעה שלי היא- להעביר את הכל למדייה מגנטית, כלומר להעביר את זה באמצעות ה-E-MAIL או באמצעות דיסקט, כך שאפשר יהיה לשמור את זה במחשבים, ואני מקווה שכבר לכל חברי המועצה יש מחשבים, ואם חבר מועצה מסויים לא יודע להשתמש

במחשב, בטוח שהמזכירה שלו יודעת להשתמש באותו מחשב. כך שיהיה הרבה יותר קל לשמור את זה, זה לא יתפוס מקום, זה יחסוך ניירות, זמן וכסף, ויאפשר לנו בצורה פשוטה יותר למצוא משפטים או אנקדוטות שאמרנו או שחברינו אמרו במהלך ישיבות מועצת העירייה.

ולכן אני מציעה להצביע על הדבר הבא :

מחליטים : במטרה לחסוך את ההוצאות הכרוכות בהפקת הפרוטוקולים של ישיבות המועצה והפצתם, תעביר מזכירת המועצה עותק סרוק של הפרוטוקול, כשהוא חתום כדין בידי יו"ר המועצה, ובהעדרו- יו"ר הישיבה, ומנכ"ל העירייה, לכתובת האלקטרונית של כל חבר מועצה ברשת העירונית, או לכתובת אלקטרונית אחרת שעליה יודיע למזכירות המועצה. זהו, זו ההחלטה שאני מציעה שנצביע עליה.

מר אלקיים:

אפשר להעיר הערה?

מר פנקס:

למה בדרך הזאת?

גב' שכנאי:

כדי שאי אפשר יהיה לשנות את זה.

מר אלקיים:

זה קיים באינטרנט.

מר פנקס:

למה לא ב-WORD?

גב' שכנאי:

הכוונה היא, במקום שתקבל את זה מודפס בנייר, תקבל את זה במדייה אלקטרונית, באינטרנט. אם זה יהיה בקובץ WORD, אתה תוכל לעשות בזה שינויים.

מר פנקס:

אם זה לא יהיה בקובץ WORD, את לא תוכלי לעשות חיפוש.

גב' שכנאי:

אפשר. ב"אקרובט" אפשר.

מר פנקס:

אני מציע- כל פעם באינטרנט, ופעם בשנה דיסקט של כל ישיבות המועצה.

גב' שכנאי:

אין לי בעיה עם זה. מה שאתה אומר. אתה מתנגד לזה?

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

רבותי, אנו עוסקים בהצעות לסדר, ואנו מסאבים כל הזמן את הנושא שנקרא-הצעות לסדר. השאלה בכלל איננה נוגעת- אם אני מתנגד או לא מתנגד.

גב' שכנאי:

אני התבקשתי על ידי היועץ המשפטי – להעלות את זה כהצעה לסדר בישיבת המועצה. המועצה צריכה להחליט על זה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

לא, תסלחי לי.

מר לוינטל:

ההחלטה פה היא לקיים דיון.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני מציע שחברי המועצה יקראו עוד פעם בפקודת הרשויות- מה המשמעות של הצעה לסדר. זה אולי לא תפקידי אפילו לעלות כאן, אולי היועץ המשפטי היה צריך להסביר את זה, ולבוא ולהגיד- בהצעה לסדר לא מעלים הצעת החלטה. אם יש לך הצעה אופרטיבית, שאת רוצה שתידון במועצה,

תעלי אותה למנכ"ל העירייה, אלי, שתעלה לישיבת הנהלה. היא תעלה בישיבת הנהלה, תנוסח כהצעת החלטה, ותעלה כסעיף לסדר היום למועצה, כמו כל יתר הסעיפים שנמצאים היום בתוך הצעות ההחלטה שמונחות על ידי המועצה. סליחה. הצעה לסדר היא הצעה שבמסגרתה מעלה חבר מועצה נושא, שלפי דעתו ראוי היה לנהל דיון במועצה- כן או לא. ולכן, אני עושה את זה כדי שהדברים יהיו ברורים. אנחנו יכולים לקיים דיון- האם לקיים בהצעתך דיון, אני ממליץ לך לא לקיים על זה דיון. אני ממליץ לך- קודם כל הפרוטוקולים נמצאים כבר באתר האינטרנט של העירייה. אז כל אחד מחברי המועצה ממילא יכולים להכנס לאתר האינטרנט של העירייה ולקרוא.

גב' שכנאי:

אני מציעה לחסוך את ההפצה הידנית לכל חברי המועצה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

מה שאני אומר לך.

גב' שכנאי:

אני מקבלת את דבריך.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אז יכול להיות, תציעי את זה, אבל לא כהצעת החלטה בהצעה לסדר עכשיו במועצה, זה מה שאני מנסה להסביר.

מר שומר- היו"ר:

תפני למנכ"ל או אליו.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני מנסה להסביר, וההסבר הוא לא רק לך, כי הוא נוגע גם לאחרים ולצורה שבה מציעים את ההצעה לסדר. אני כל פעם מעלה לחברי המועצה מחדש את נהלי העבודה על פי הפקודה, על פי החוק. יש נושא שמישהו רוצה להעלות אותו, יש את ה-CHANNELS שעולים. הם מגיעים לוועדות, הם עולים להנהלה, מחליטים החלטה, מגיעים כהצעת החלטה למועצת העיר. אנו מחליטים היום בסדר היום הזה- אוסף של החלטות בלי סוף.

גב' שכנאי:

הבנתי, אני רוצה להשיב:

א. אתה צודק.

ב. אם כבר העלתי את הנושא הזה, אני מציעה שנקבל פה החלטה שהולכים על זה ונמשיך הלאה, זה כל כך פשוט.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

יכול להיות שזה פשוט, אבל אני- היות שלא דנתי בעניין, והיות שלא ראיתי מה זה כל כך פשוט או לא פשוט, והיות שהנהלה לא ראתה את העניין, והיות שזה לא עלה, אם יבואו כל אנשי המחשוב ויגידו לי שזה פשוט, אז יכול להיות שזה מאוד פשוט, אבל אני צריך לדעת שזה פשוט.

גב' שכנאי:

זה מאוד פשוט.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

יכול להיות שאת צודקת. אז אני צריך לדעת שזה פשוט.

אז זה יעלה להנהלה, יבואו אנשי המחשוב, יסבירו שזה נורא פשוט, ואם זה נורא פשוט- נחליט, זו לא בעיה. אבל אני מבקש. אני מנסה להכניס סדר, זה הכל. אני לא מתנגד.

מר שומר- היו"ר:

בסה"כ יש הסכמה. אומר לך ראש העיר שהוא מציע, ואת אומרת שאת מסכימה למה שהוא אומר, יש פה עניין של טכניקה להעביר את זה להנהלה. נעביר את זה להנהלה.

גב' שכנאי:

אני מבקשת שהנהלת העירייה תפעל בנושא הזה במהירות, ושמהפרוטוקול הקרוב כך זה יופעל.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני מבטיח לך: הנהלת העירייה תפעל בקרוב, ותקבלי תשובה, ואם זה פשוט- זה יגיע לכאן בהצעת החלטה.

גב' שכנאי:

זה שזה נמצא באתר האינטרנט- אני יודעת. אני מדברת על ערמות הדפים.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

את כבר היום יכולה לראות את זה באינטרנט.

גב' שכנאי:

אבל עדיין מפיצים את זה ידנית.

זה שאני יכולה לראות את זה, אני יודעת, כי אני משתמשת כבדה באינטרנט. אחרים לא יודעים את זה.

מר שומר- היו"ר:

בסדר. קיבלנו.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אם הכוונה היא לחסוך נייר, את צודקת.

גב' שכנאי:

רק לחסוך נייר.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

לכן אני אומר שלעקרון אני לא מתנגד.

מר לוינטל:

הצעתך הצעה טובה היא. אני יכול להגיד לך שבעיריית ירושלים חילקו בתחילת השנה לכל חברי המועצה לפ-טופ על חשבון העירייה, ומאותו רגע הפסיקו לחלק ניירות בכלל, והכל הולך במדיה דיגיטלית, מה שאת קוראת, ובזה נגמר העניין, וההוצאה הראשונה של הלפ-טופ מזמן כבר כוסתה בניירות שנחסכו.

עם זאת, הרעיון שעולה כאן משהו, במקרה שלך בטעות, במקרים אחרים לא בטעות, ונותן כאן הרצאה על הצעה לסדר יום, משתמש בטכניקה הזאת בשביל לדבר, ובסוף שיחתו לא מצביעים על זה בכלל וזה לא על סדר היום, במקרה שלך זה לא קרה, במקרים אחרים זה פשוט ניצול לרעה של הבמה הזאת, וזה נותן הרצאות של 10 דקות שבסופן אין כלום. ולכן, בכל פעם שמישהו יעלה כאן ויתן הצעה לסדר יום, גם אם הוא מתחרט, על פי הפקודה, ציטט פה רון חולדאי את הפקודה, גם אני מכיר אותו, מותר להכנס בנעליו, ואני אתקש בכל פעם לעשות הצבעה על הצעה לסדר יום, כי הצעה לסדר יום היא הצעה- שאחרי שגומרים את ה-10 דקות אנו מצביעים- האם לקיים בה דיון. ולא יכול להיות שמישהו סתם ידבר 10 דקות, ואז- טוב אני מוריד את זה, וזהו. זה לא כך במקרה שלך, זה קורה אצל אחרים.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

תעלה אם לקיים דיון, ואנו נצביע נגד.

מר לוינטל:

תצביעו נגד אבל תצביעו.

מר שומר- היו"ר:

מי בעד הצעתה,

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

מי בעד לקיים דיון.

מר שומר- היו"ר:

מי בעד לקיים דיון בהנהלה, בהצעתה לסדר של הדס שכנאי?

קריאה?

לא.

מר שומר- היו"ר:

למה לא?

עו"ד בן-ארי:

להחליט שמעבירים את זה לדיון בהנהלה.

מר שומר- היו"ר:

אנו מחליטים להעביר את זה לדיון בהנהלה, נקודה.

מר לוינטל:

זו לא ההצעה.

אני נכנס לנעליה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

לא, אתה לא נכנס בנעליה.

מר שומר- היו"ר:

שמענו, על זה אנו עושים הצבעה.

מי בעד ההחלטה להעלות את זה להנהלה?

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

ולהוריד את זה מסדר היום.

מר שומר- היו"ר:

נכון, זה ברור, אני לא צריך לחזור על זה.

ה צ ב ע ה

בעד – 15 חברי מועצה

נגד – 1 חבר מועצה

נמנע – 1 חבר מועצה

מר לוינטל:

אני נגד.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אתה לא עומד בדיבורך. אתה לא עומד בדיבורך היום.

מר שומר- היו"ר:

אל תביא לנו דוגמאות מירושלים. אתה חבר מועצת העיר תל-אביב.

החלטה: ההצעה הורדה מסדר היום והוחלט להעבירה להנהלה.

מאשרים סדר היום.

230. דברי ראש העירייה :

כבוד היו"ר, חברי מועצה נכבדים :

דבר מר רון חולדאי - ראש העירייה הפעם מתרכז אך ורק בשני נושאים והם : מערכת החינוך- לקראת פתיחת שנת הלימודים הקרובה, ונושא התרבות.
במערכת החינוך של העיר תל אביב יפו ילמדו 51,431 תלמידים, 8,785 בגני הילדים, 22,556- תלמידים בחינוך היסודי, 18,790 בחינוך העל יסודי, 1,300 תלמידים בחינוך המיוחד.
העירייה ביצעה פעילות נרחבת ומקדימה במסגרת ההערכות לפתיחת שנת הלימודים, כאשר ביום פתיחת השנה, ה-1 בספטמבר, כמובן אתם גם מוזמנים, יבקרו חברי מועצה ומנהלים בכירים בעירייה בכל מוסדות החינוך.
קוימו ישיבות מטה, הוקצו שעות לתגבורים, לובנו הדגשים וכן הלאה.
יש 4 דגשים של מערכת החינוך בעיר תל-אביב יפו שאני רוצה להצביע עליהם, שלאורך השנים האחרונות גם נותנים את פריים.
האחד- זה בסופו של דבר התמדת תלמידים במערכת החינוך, או מה שקוראים- מניעת נשירה ממערכת החינוך והפליטה לרחוב. ולשמחתי אנו רואים גם ברכה כאשר האחוז הלך וירד לאורך השנים האחרונות.
השני הוא, אם תרצו- זה פשוט ללמוד, ואם תרצו – זה לתת דגש על נושא ההשגים. לא מספיקה העבודה שהתלמיד שוהה בבית הספר, אלא לראות שרמת ההשגים הכללית של תלמידי העיר הולכת ועולה.
הדבר השלישי- שבשנים האחרונות הכנסנו אותו כדגש עם המנהלים, וזה הולך צעד צעד ולדעתי צובר תאוצה, בהפנמה ובהבנה של אזרחי מדינת ישראל, של מערכת החינוך וגם של ההורים, שביית הספר צריך לעסוק בנושא שקוראים לו- דרך ארץ. אחד יכול לקרוא לזה משמעת, אחד יכול לקרוא לזה נימוסים, ואחד יכול לקרוא לזה הרגלי חיים, ואחד יכול לקרוא לזה 1,001 דברים, נדמה לי שבאחד האמשים סיפרתי שכשעמדתי שומר באחד מגני הילדים ונתתי יד לשלום לילדי הגן, אף ילד לא נתן לי שלום אלא כולם הרימו את היד כדי לתת לי כאפה. כלומר, כך הם רגילים. צריך ללמד ילדים איך לומר שלום, איך לעמוד בתור, איך לקבל מורה בכתה, איך הרפלקס של לדבר כשעולה היד- ייפסק, והיד תעלה קודם, ורק כשתקבל רשות – תדבר, דבר שגם אנחנו המבוגרים-ראוי ונכון שנלמד.
והדבר האחרון, וכאן אני חוזר אליך ליאורה : לעובדה שנדע מאיזה עם אנחנו, מהי מורשתו, למה אנחנו פה, וכל אותם דברים טובים ויפים- שקשורים לעובדה שאנחנו כולנו בסופו של דבר יהודים, פרט למיעוט הערבי שקיים בארץ הזאת.
אנחנו באופן עקרוני יוצרים הסטת משאבים והתמקדות בעיקר בדרום העיר וביפו, גם בהשקעת משאבים וגם בהדרכת מנהלים ומורים במקומות האלה. אני רוצה להסב את תשומת לבכם שהשקעות העירייה בחינוך, מעבר להקצבות משרד החינוך- מדובר בתוספת שעות בחינוך היסודי בעלות של 14 מליון שח', שהם 4,400 שעות שבועיות מטעם עיריית תל-אביב יפו. יש תוספת שעות

בחינוך העל יסודי, בעלת של 12 מליון שח', שזה 2,500 שעות שבועיות. תוספת שעות בחינוך המיוחד בעלות של 2.754 מליון שעות, שהן 850 שעות שבועיות. לעומת זאת לדאבוני, מדינת ישראל קיצצה בשנה האחרונה, בתשס"ו, כמעט 5% בשעות שבועיות בחינוך היסודי ובחטיבות הביניים, ו-700 שעות שבועיות בשילוב ילדי החינוך המיוחד בחינוך הרגיל. עיריית תל-אביב יפו בקיץ הזה, משקיעה 22.225 מליון שח', וזה לא כולל את הבנייה החדשה. עכשיו, בתוך זה יש בסה"כ, כדי שנבין את העניין- מה קורה במדינת ישראל של היום, 700,000 שח' שהתקבלו ממשרד החינוך. אנחנו בונים שני בתי ספר חדשים- אחד אג"אל ביפו, שהסתיים החלק של מה שקוראים- בית הספר היסודי וחטיבת הביניים, ובית הספר התיכון הולך להיבנות ולהתחיל להבנות בשנה הקרובה. סיימנו חטיבה צעירה בבית ספר "אביב", גני ילדים ברח' משה דיין ובבית ספר צבי שפירא, ובית ספר חדש בתל-ברוך צפון. יחד עם זה אני רוצה להסב את תשומת לב חברי המועצה לכך, שאני נמצא בדילמה גדולה מאוד יחד עם ראשי ערים נוספים כאן בסביבה, מאחר שמרכז השלטון המקומי נמצא במאבק מול האוצר על כך שהכספים שהיו מיועדים והיו צריכים להינתן לכל הנושא של שיפוצים ובטיחות בבתי הספר, לא ניתנו, ויש היום רשויות מקומיות שעומדות במצב חמור מאוד בתחום הזה. ופונה אלינו מרכז השלטון המקומי- כדי להיות חלק מהמאבק, כאשר אנחנו נמצאים בצד החזק של המיתרס, לעיריית תל-אביב היו את המשאבים והיא ביצעה את העבודות, אבל מצד שני יש רשויות אחרות- שדורשות את הסולידריות שלנו. ואנו הולכים לקיים בשבועיים הקרובים- עד פתיחת שנת הלימודים, מערכת של דיונים- דיסקוסים, גם מול האוצר וגם בינינו- על דרכי המאבק של הרשויות המקומיות מול האוצר בתחום הכל כך רגיש הזה.

מר מזרחי:

אולי התפטרותו של שר האוצר תעזור לנו עכשיו.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

בשבילי האוצר- זה לא משנה איזה שר אוצר ישנו, וכבר היו לי מספר שרי אוצר במהלך השנים האחרונות, כמו שרים אחרים בממשלות אחרות. וזו דילמה גדולה מאוד, אנו לקראת תחילת שנת הלימודים- נדע יותר.

בהמשך יש סקירה של ארועי תרבות שמתקיימים ויתקיימו בעיר. אני רוצה להגיד לכם: רק אתמול בערב, רק ביפו, התקיימו: איזהשהו מופע בגן הפיסגה, יריד ומופע בככר קדומים, פסטיבל דואט ביפו – במרכז היהודי ערבי, קונצרט של סדנאות האופרה במרכז המוזיקה על יד בלומפילד, והדברים האלה הם רק ביפו. מעבר לעובדה שהתקיימו- הרקדה ברחבת משכן האמנויות, ריקודי עם בחוף גורדון, מאחורי מלון שרתון.

בקיצור, העיר חייה, נושמת, רוקדת, מבלה במהלך הקיץ בצורה בלתי רגילה, והשנה יש לנו גם הרבה יותר תיירים, כך שיש הרבה יותר פעילות בעיר. אני מציע לכם לנסות להשיג מקום במסעדה בעיר, זה קשה, לשמחתי.

מר ויסנר:

זה הכל בגלל הצרפתים.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

גם בגלל הצרפתים.

אגב, נעשו קורסים ובכל תעשיית המלונאות- של דוברי צרפתית, לאור זאת.
הדברים כתובים.

מר מזרחי:

מילה אחת רק בנושא הטבח בשרעם.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני מקבל, ואני אגיד כאן שמעל הבמה הזאת, סה"כ כל מה שצריך להגיד זה מספר דברים:
1. שאנחנו שולחים את תנחומינו כמובן, ואת ידנו- אל ראש עיריית שפרעם.
אני לא חושב שמעבר למלל הכל כך גדול שנאמר, אני צריך להוסיף את הרגשת התיעוב למעשה.
ואני חושב שכל המוסיף גורע.

מר שומר- היו"ר:

תודה.

דבר ראש העירייה למועצה - 7/8/05

1. הערכות לפתיחת שנת הלימודים

רקע

בשנת תשס"ו ילמדו במערכת החינוך של העיר 51,431 תלמידים : 8,785 תלמידים בגני הילדים, 22,556 תלמידים בחינוך היסודי, 18,790 תלמידים בחינוך העל יסודי, 1,300 תלמידים בחינוך מיוחד.
העירייה ביצעה פעילות נרחבת ומקדימה במסגרת ההערכות לפתיחת שנה"ל, כאשר ביום פתיחת השנה, ה- 1 בספטמבר 2005, יערך מבצע שבמהלכו יבקרו חברי מועצה ומנהלים בכירים בעירייה בכל מוסדות החינוך.

הערכות מינהל החינוך התרבות והספורט

המינהל ערך ישיבות מטה מול מטה של מנהלי המחלקות הרלוונטיות, בשיתוף הפיקוח במשרד החינוך ומנהל המינהל, עם כלל המנהלים במערכת (באופן קבוצתי ופרטני).
בישיבות אלו לובנו הדגשים, הוקצו שעות ותגבורים ונקבעו תכניות עבודה ולוחות זמנים למעקב שוטף.

דגשים ומיקוד לשנה"ל תשס"ו

לקראת שנה"ל תשס"ו קבעה מערכת החינוך בעיר תל-אביב-יפו (העירייה והפיקוח של מחוז תל-אביב) את הדגשים הבאים, המחייבים את כלל המערכת: התמדה, הישגים, דרך ארץ ומורשת.
כמו כן, תתמקד הפעילות החינוכית בתגבור יפו ודרום העיר, בלוי והדרכת מנהלים וגננות ובפעילות רציפה (בין ובתוך המסגרות).

השקעות העירייה בחינוך מעבר להקצבות משרד החינוך

בשנת הלימודים תשס"ו לא תקוצץ הפעילות החינוכית העירונית ומעבר להקצבות משרד החינוך, תוסיף העירייה תקציב לתגבורים לבגרות (כתות בגרותיות ומערך מסייע), לשעות רובע לחטיבות ביניים, לתוספת שעות הכוללות הארכת יום הלימודים, לתגבורים במיומנויות יסוד: לשון, מתמטיקה, מדעים ואנגלית, להפעלת פנימיות יום, להזנה ולהשתתפות ביוזמות פדגוגיות בית ספריות.

מדובר בתוספת שעות בחינוך היסודי בעלות של 14,000,000 ₪ = 4,400 שעות שבועיות, תוספת שעות בחינוך העל-יסודי בעלות של 12,000,000 ₪ = 2,500 שעות שבועיות ותוספת שעות בחינוך המיוחד בעלות של 2,754,000 ₪ = 850 שעות שבועיות.

לעומת זאת, יבצע משרד החינוך בשנה"ל תשס"ו קיצוץ של 4.8% שעות שבועיות בחינוך היסודי ובחטיבות הביניים ו-700 שעות שבועיות בשילוב ילדי החינוך המיוחד בחינוך הרגיל.

שיפוצי קיץ במוסדות החינוך

סה"כ יושקע בשיפוצי קיץ ועבודות בטיחות סך של 22,225,000 ₪ (לא כולל בניה חדשה), שמתוכו מסתכמת השתתפות משרד החינוך רק ב-700,000 ₪ ש"ח.

במסגרת השיפוצים נבנים מבנים חדשים לבתי ספר (אגילאל, תל-ברוך צפון), נבנית חטיבה צעירה (אביב) וגני ילדים (ברח' משה דיין ובביה"ס צבי שפירא), משופצים חצרות, מגרשי ספורט ואולמות ספורט, שיפוצי פנים וחוף של מבנים וחדרי שרותים.

בנוסף, מבוצעות עבודות בטיחות, חשמל, התאמות לנכים וצביעת כל מעברי החצייה במבואות בתי הספר וגני הילדים.

2. ארועי אגף התרבות בחודשי הקיץ

במהלך החודשים יולי אוגוסט מפיקה העירייה באמצעות אגף התרבות והמחלקה למופעים אירועי תרבות ובידור מגוונים, לכל הגילאים, ללא תשלום. בין האירועים:

"שמשון ודלילה"

בעקבות ההצלחה הגדולה של הפקת "נבוקו" בפארק לפני שנתיים, הוחלט על העלאת הפקת הענק "שמשון ודלילה" מאת המלחין סן-סנס.

האופרה הועלתה בפארק גני יהושוע ב-13 ביולי והשתתפו בה מאות סולנים מהארץ ומח"ל, רקדנים, שחקנים, זמרים ונגנים, עליהם ניצח דן אטינגר, מנצח תזמורת האופרה. באירוע נכחו כ-50,000 צופים.

צלילי קיץ ברחבת המשכן לאומנויות

מדי מוצ"ש בחודשי הקיץ מתקיימים מופעי ג'ז, שירה בציבור וריקודים סלוניים בהשתתפות פעילה של הקהל.

יפו מסביב לשעון

מדי מוצ"ש מתקיימים קונצרטים, הופעות אמנים, להקות זמר ומחול, התעמלות אמנותית ויריד חוצות בשלושה מוקדים ביפו העתיקה: גן הפיסגה, כיכר קדומים ורחבת הכנסייה.

סדנאות האופרה ביפו

פרוייקט יוקרתי ומוביל המציג כיתות אמן, קונצרטים והפקות אופרה בהשתתפות זמרים מרחבי העולם ובהדרכת מורים, במאים ומנצחים מבתי האופרה המובילים בעולם.

פעילות הסדנה נערכת במשך 4 שבועות במרכז המוסיקה ביפו וכמו כן ביפו וכמו כן ביפו העתיקה, ובמשכן לאומנויות הבמה.

גינה לי

35 ארועים קהילתיים לילדים המתקיימים בגינות השכונתיות ברחבי העיר הכוללים שעת סיפור ומופע לילדים. בכל ארוע משתתפים בין 100-200 ילדים עם בני משפחותיהם.

אליפות אירופה בכדור עף חופים בחוף ירושלים

לראשונה בישראל התקיימה אליפות אירופה בכדור עף חופים. התחרות התפרסה על פני 3 ימים והשתתפו בה ספורטאים מ-24 מדינות שונות. האירוע זכה להד תקשורתי רב בארץ ובח"ל.

מבצע "קיץ קלאסי בספריות"

מבצע שנערך בספריות העירוניות שמטרתו להציג בקדמת המדפים של הספריות קלאסיקות ספרותיות של גדולי הספרות העולמית והישראלית.

פארק מנחם בגין

4 מופעים לילדים ולכל המשפחה שהתקיימו בחודש יולי וכללו הצגות, מופעים, תאטרון רחוב פינות יצירה. בעתיד מתוכננת במהלך החודש הקרנת סרטים על מסך ענק ועיר ערוץ הילדים.

פארק דוידוף – יפו

4 מופעים גדולים לילדים וכן הקרנת סרטים על מסך ענק.

פסטיבל דואט ביפו

מופעים, סדנאות ופעילויות בשילוב של אמנים יהודים וערבים שנערך במרכז הערבי-יהודי בשכונת עגימי ביפו.

קסם של אגדה ע"ש ירון ירושלמי

פסטיבל לילדים שמתוכנן להתקיים במהלך חודש אוגוסט ובו הצגות ופעילויות לילדים באולמות מרכז סוזן דלל. בנוסף לפעילות באולמות, יתקיימו ברחבי המרכז מופעי תאטרון רחוב, פינות הפעלה לקהל הרחב.

פסטיבל הקומיקס, הקריקטורה, והאנימציה ה-5

פסטיבל המאפשר במה לאמנות האנימציה, הקומיקס והקריקטורה הישראלית. במהלך ארבעת ימי הפסטיבל יוקרנו מאות סרטי אנימציה, יערכו מפגשים, סדנאות, כיתות אמן ותערוכות המשקפים את העשייה הישראלית והבינלאומית של השנים האחרונות בתחום האנימציה והקומיקס.

שעה בשקיעה

בחודשי הקיץ מדי ערב בחוף פרישמון, נערכת פעילות של יוגה ומדיטציה בהנחיית מדריכים.

3. גינות ציבוריות לכלבים

עיריית תל-אביב-יפו הכריזה על גינות ציבוריות המיועדות לכלבים. בגינות יש מתקני משחק ייחודיים לכלבים, ברזיות מתאימות ואשפתונים מיוחדים לצואת כלבים. הגינות הציבוריות המיועדות לכלבים: גן דרויאנוב ברחוב המחוגה, שכונת פלורנטין, גן מאיר ברחוב המלך ג'ורג', חורשת ליסין ברחוב ליסין, חורשת רמז-ארלוזורוב, חורשת שטינמן בשכונת בבלי, חורשת סוטיין-נהרדעא, חוף הילטון, גן וינר וגן הנביאים. הגינות תוכננו והוקמו בידי האגף לשיפור פני העיר בשיתוף הוטרנר העירוני במקומות שיש ריכוז גבוה של כלבים. בכוונת העירייה לפתוח עוד 30 חורשות לרווחת הכלבים ובעליהם.

4. תערוכת מכביות בח"ן

במסגרת תחרויות המכביה ה-17 שהתקיימו בחודש יולי, ערכה עיריית תל אביב מחווה לספורטאי המכביות הראשונות. התערוכה באה לחלוק כבוד למשתתפי המכביות הראשונות ולהציג למשתתפי המכביה ותושבי תל אביב-יפו את ראשית הדרך.

התערוכה מספרת את סיפורה של תנועת מכבי העולמית וסיפורן של המכביות הראשונות. התמונות, שנאספו מארכיונים ציבוריים ופרטיים, נתלו בין עצי שדרת ח"ן לכלל אורכה, מכיכר רבין ועד היכל התרבות. אוצר התערוכה הוא גיא רז ומפיק התערוכה הוא הצלם איתמר גרינברג.

5. קבלת פנים למקהלת הנוער הבינלאומית

ביום שלישי ה- 19/7/05 נערכה קבלת פנים לכבוד מקהלת הנוער הבינלאומית. מדי קיץ מקיימת הפדרציה העולמית למוסיקה מקהלתית את פרויקט הסדנאות והקונצרטים של המקהלה הבינלאומית הצעירה. עד עתה התקיימו המפגשים ב- 16 מדינות. השנה, לראשונה, התכנסה המקהלה, המונה 70 זמרים מרחבי העולם, בישראל תחת הסיסמא: "שרים לשלום".

6. תערוכת עולם הדרקונים – אגדות בצבע ובאור

ביום רביעי ה- 20/7/05 נערכה פתיחת תערוכת "עולם הדרקונים" במוזיאון ארץ ישראל. מדובר בתערוכת מיצגי אור ענקיים מסין, המבוססים על המסורת הסינית העתיקה. בתערוכה מוצגים כ- 50 מוצגים מרהיבים בגדלים שונים המתפרשים על פני שטח של 35 דונם והמארים בשלל צבעים. התערוכה מתקיימת בחסות שגרירות סין והגיעו אליה 13 אמנים מסין.

7. השקת רכבי כיבוי חדשים

ביום ג', 12/07/05, בשעה 17:00, הוצגו לראווה רכבי רת"ם (רכב תגובה מהירה) בתחנת הכיבוי הראשית במעמד שר הפנים ונציב כבאות והצלה ראשי ובהשתתפות רכב "רת"ם" מתוצרת ארה"ב נבנה כד שיוכל לנוע בקלות ברחובות הצרים של הערים, דבר שהיה מסובך וקשה עד עתה, עקב המבנה הנוכחי של רכבי הכיבוי. הרכב מכיל 1000 ליטר מים, בנוי על שלדת פורד ומפתח מהירות גבוהה, ובכך מצמצם את זמן התגובה של שירותי הכבאות. שני הרכבים נתרמו על ידי מר בני אלגים מתוך הוקרה לעיר ולתושביה.

8. קוקיות – מיזם בית המאפה

"קוקיות" הוא מיזם של המחלקה לקידום נוער שמטרתו לפתח חשיבה ועשייה אלטרנטיבית לטיפול בנוער בסיכון באמצעות שיתופו ביזמות עסקית. מהותו של המיזם היא הקמת עסק לבני הנוער שיעבדו בו ויהיו שותפים בניהולו. המיזם מאפשר לבני הנוער להשתלב במסגרת נורמטיבית ומאתגרת תוך למידה מעשית והתנסות בקבלת אחריות אישית וקבוצתית, בהחלטות ובשיתוף בעולם העסקים. מעורבות במיזם תספק לבני הנוער המנותקים מסגרת שייכות משמעותית, תחזק את הדימוי העצמי שלהם, תאפשר להם לחוות הצלחה ותתרום להכשרתם לעבודה וללימודים ייעודיים.

9. פסטיבל טעימות מיפו 2

אירוע טעימות מיפו לשנה הקרובה יתקיים בין התאריכים 8 בספטמבר ועד ה- 17 בספטמבר. האירוע יכלול שיתוף פעולה עם המסעדות, בתים פתוחים, סיורים, תיאטרות, אירועים פתוחים לקהל וכו'. בפסטיבל שותפים הגופים הבאים: המישלמה ליפו, עמותת התיירות, EAT 2, והחברה לפיתוח יפו העתיקה. במסגרת הפסטיבל הציבור יזכה לסיורים ייחודיים בעלות סמלית, הטבות ייחודיות בתיאטרות, ביקורים ב"בתים פתוחים" ברחבי יפו וארוחות מוזלות במגוון המסעדות. במקביל, במהלך הפסטיבל יתקיימו אירועים לקהל הרחב: פעילות של קרקס פלורנטין במתחם יפו העתיקה ובכיכר קדומים והפעלות לילדים - ג'מבורי וסדנאות יצירה - במתחם חוצות יפו.

מר שומר היו"ר:

אני מבקש מחברי המועצה שנמצאים בחוץ להכנס, כי אנו צריכים את ה-16 קול.
אנו עוברים לסעיף מס' 2.
רבותי חברי המועצה, תכנסו.
כמה יש לנו?

מר אלקיים:

עם הרב אלנתן יש 16.

מר שומר-היו"ר:

אם יש לנו עם הרב אלנתן, בסדר.
אנו עוברים לסעיף אישור פרוטוקול ועדת נכסים.

231. פרוטוקול ועדת נכסים מס' 12/05:

גב' שכנאי:

אני רוצה להתייחס לסעיף 2 בפרוטוקול: פרסום מכרז להקמה של חניון ציבורי תת קרקעי, מבנה גן ילדים וגינה ציבורית מעליו, ומתן זכות הפעלת החניון הציבורי. זה עלה בוועדה שגם אני חברה בה, ואני התנגדתי לנושא הזה בגלל תקדימים שיש לנו כאן בעירייה. אני מניחה שכל חברי המועצה קיבלו את מכתבי ההתנגדות של תושבים, תלמידים ומורים לגבי החניון מתחת לתל-נורדאו, עם כל הבעיה של הארובה ושל פליטות הגזים שיוצאות משם. ומברורים שאני ערכתי מול "אחוזות חוף" שאמונה על העניין הזה, מתברר שכאשר כבר הקימו חניון מתחת למבנה חינוכי-לפתור את הבעיות של החניון זה בעיות קשות מאוד. והנה אנו הולכים עכשיו שוב פעם בדיוק לאותו מקרה. חניון ציבורי תת-קרקעי ומבנה גן ילדים בדיוק מעליו. נסיון נוסף שיש לי, שתסקיר השפעה על הסביבה לנושא זיהום אוויר זה משהו שהוא בשוליים שבשוליים של כל אותו נושא. זה לא רלבנטי. אני ביקשתי מחברי וועדת הנכסים- שאני יושבת בה, להוריד את זה בכלל מעל סדר היום ולא לאשר דבר כזה, והם התעקשו שתסקיר השפעה על הסביבה,

מר גלעדי:

היתה הצבעה, מה זה התעקשו? היתה הצבעה לגיטימית.

גב' שכנאי:

אתה צודק, ברוב קולות הוחלט.
אני מעלה את זה שוב לדיון כאן במועצת העירייה, כי אני חושבת שזה לא ראוי- לאור תקדימי העבר, שאנו עוד פעם נתקל בבעיות, שכבר אנו יודעים שיצוצו, של הקמת מבנה חינוכי מעל חניון

תת-קרקעי, עם כל הבעיה של הפליטות של הגזים מעליו. לכן אני לא חושבת שראוי שהעירייה שלנו תיזום מהלך כזה. אני מבקשת להוריד את זה מסדר היום.

מר גלעדי:

הדס, כפי שזכור לך- הנושא היה בדיון די ארוך בוועדת הנכסים.

גב' שכנאי:

כן, רבע שעה.

מר גלעדי:

וחלק מתוך הדיון הזה היתה התנייה בסופו של יום, שגם כתובה בפרוטוקול, שבה אנו מפנים את "אחוזות החוף" לקבל את הדרישות של איכות הסביבה למניעת זיהום אוויר, כדי לבנות את החניון כבר עם התנאים האלה – שמתייחסים לנושא של זיהום האוויר. לבוא ולהגיד היום שאני מתנגדת לכל פיתוח כזה או אחר בתוך רחבי העיר, אני חושב שזה לא נכון לבוא ולהתייחס לעניין הזה.

גב' שכנאי:

למה אתה מוציא דברים מהקשרם? אני לא אמרתי כל דבר. אני אמרתי שמבנה חינוכי מעל חניון, עם פליטות גזים, לזה אני מתנגדת.

מר גלעדי:

גם גינה ציבורית מעל החניון בגן לונדון- זה גם כן לא נכון לעשות אותו. את רוצה שאני אביא לך כדוגמאות כל מיני דברים? מראש אנחנו אמרנו,

גב' שכנאי:

בגן לונדון שוהים ילדים כל היום?

מר גלעדי:

יש ילדים גם מעל החניון שם, שכן, הם מטיילים עם ההורים שלהם. יחד עם זה אנו התנינו את זה – שתהינה הדרישות של איכות הסביבה בנושאים האלה, בטרם יציאת המכרז ובתכנון עצמו. אני חושב שאם אנו באים גם לטפל בנושא של רווחת התושבים, גם באזור צפוף ובעייתי מבחינת הנושא של חנייה, ושימוש משכיל בקרקע ציבורית, שהוא גם חניון, גם מבנה משרדים שיכול להיות בעתיד, ציבורי, וגם גן ילדים, אני חושב שזה נכון להשתמש בקרקע העירונית בצורה משכילה ונבונה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני לא מצליח להבין. אני לא מצליח להבין איך בעיר תל-אביב יפו אפשר לבוא כאן ולהתנגד לחניון תת קרקעי.

גב' שכנאי:

אני לא התנגדתי לחניון, התנגדתי למה שיקום מעליו.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני לא דיברתי אף מילה כשדיברת, טענת את טענותיך, עכשיו אני, תודה. כל בית משותף בעיר תל-אביב יפו בונה היום חניון תת קרקעי רחב ממדים, שמעליו גדלים אנשים מגיל 0 ועד גיל 120, כן ירבו. כל העולם כולו שמצטופף, רואה בתת הקרקע את המקום הנכון-איפה להכניס רחב לחנות. ואנחנו מעלים כל פעם את מה שכבר בעל העולם חפרו בשבילנו. האם משום שאנשי-ילדי נורדאו התנגדו או אמרו, אז באמת קרה משהו? אז באמת יש בעיה אמיתית? בכל העולם – N.Y.U, יש אוניברסיטה גדולה, מוסד חינוכי, רק מה? הוא בניו-יורק. אז אין לו חניון תת-קרקעי? יעשו את הדברים על פי ההנחיות, ותהיה תוספת מקומות חנייה בעיר תל-אביב יפו.

אני אומר כאן: אנו מנסים להביא את החניון לידי מצב שנוכל לבצע אותו. אני אומר לחברי מועצת העיר- שיש לנו מגבלה אחרת שבגללה אולי לא נצליח לבצע אותה, זה בעית התקציב. מפני שהיום כשהולכים לחניונים מסוג זה, חניונים תת-קרקעיים, עדיין במסגרת המכרזים או ההליכה מסתבר שקשה למצוא יזמים שלא דורשים סבסוד מסויים כדי להקים את אותם חניונים. אבל להתנגד לעצם העניין כפי שהוכרע בוועדה ברוב קולות, אני מציע להצביע עבור הדבר הזה.

גב' שכנאי:

מדברייך משתמע שאין בעיה של זיהום אוויר בעיר תל-אביב יפו, ואני שמחה שאתה חושב ככה. דעתי שונה לחלוטין.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

לא אמרתי, אבל לא מהחניונים.

גב' שכנאי:

הדעה שלי היא- שאנו צריכים להקטין כמה שיותר את כניסת הרכב הפרטי לתוך העיר, זה א'.
ב. אם אנו מקימים חניונים- לדאוג לכך שהם יהיו כמה שיותר רחוקים, במיוחד מהגיל הרך. וכאן
אנו עושים בדיוק את אותה טעות שעשינו בתל-נורדאו, ואנו חוזרים על זה. ואני בטוחה שיש עוד
שימושים ציבוריים שאפשר לעשות מעל החניון הזה, ולא רק גן ילדים. ולזה אני אמשיך ואני
אתנגד.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אז אפשר לעשות דיון- שלא עושים גני ילדים.

גב' שכנאי:

ולזה אני אמשיך ואתנגד, לסעיף הספציפי הזה בפרוטוקול הזה.

מר לוינטל:

אני תמה על העלמותו בטרם עת, של חבר מפלגת שינוי- בפרוטוקול ועדת נכסים. במשך שנה אני
טוען שהוא לא מגיע ואני מבקש להחליף אותו, ועכשיו הוא פשוט נעלם?

מר גלעדי:

נדמה לי אלי, ותתקן אותי, שפנינו ליושבת ראש הסיעה, יכול להיות שבגלל שהיא בצרפת היא לא
יכולה לענות.

מר לוינטל:

אין יו"ר לסיעה.

אז מה קרה? אין בכלל נציג ל"שינוי"?

מר שומר- היו"ר:

רון, מה אתה שואל?

מר לוינטל:

אני שואל איפה נציג שינוי?

מר שומר- היו"ר:

שמעתי. לא היה.

שמענו, קיבלנו את הערתך.

מר אלנתן:

אני רוצה לשאול את היועץ המשפטי – האם אני יכול להשתתף בהצבעה בסעיף שקשור ל"אחוזות חוף", כי אני דירקטור.

עו"ד בן-ארי:

כן.

מר שומר- היו"ר:

ראש העיר אני מבקש, אנו צריכים את הקול שלך כאן, ושאר חברי המועצה. הדס שמעתי.

גב' שכנאי:

אני מבקשת הצבעה שמית לגבי הסעיף שלי.

מר שומר- היו"ר:

מי בעד לאשר את פרוטוקול ועדת הנכסים כפי שהוא מופיע כאן לפנינו?

גב' שכנאי:

למעט הסעיף שאני העלתי.

מר שומר- היו"ר:

אי אפשר לעשות – למעט. אחר כך נוריד את הסעיף השני.

עו"ד בן-ארי:

קודם כל את ההצעה שלה.

מר שומר- היו"ר:

שמעתי. מי בעד הצעתה של חברת המועצה- למעט הסעיף העוסק בחניון, גן הילדים.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

חבריה, ההצעה היא כך או כך, אין הצעה אחרת. יש לאשר או לא לאשר.

מר שומר- היו"ר:

זה מה שאני אמרתי.

גב' שכנאי:

אני מבקשת להפריד את סעיף 2.

עו"ד בן-ארי:

היא מבקשת לאשר את ההצעה עם ההסתייגות.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

המשמעות היא להוריד את ההצעה.

עו"ד בן-ארי:

לא. תהיה הצבעה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

סליחה, להצביע וודאי שאפשר, כל מה שרוצים.

עו"ד בן-ארי:

לא.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אבל זכותי להסביר לחברי המועצה מה המשמעות של החלטה. רבותי היקרים, אי אפשר להעלות רק את החניון בלי גני הילדים, ואי אפשר להעלות את גני הילדים בלי החניון, מפני שזה הולך יחד. את גני הילדים צריכים שם. אם נעשה את גני הילדים בלי החניון, נעשה את גני הילדים בלי החניון. אם נעשה את החניון-נעשה בלי גני הילדים. אין לנו כרגע מקום לגני ילדים באזור ההוא, אין לנו אדמה ציבורית שם. עכשיו אנו יכולים להחליט החלטה, ואחר כך אנו נצטרך למצוא מקום לגני הילדים, או נצטרך עכשיו לבוא ולעשות. אבל לא יכינו את היסודות ולא יכינו את הדברים. יותר מזה: יש משמעות של מתי נכנסים לעבודה, וזה הובא כפרוייקט אחד. לכן, כרגע להצבעה מונח לקבל את ההצעה כפי שהיא, או לא לקבל.

גב' שכנאי:

נכון. ההצעה כמו שהיא- אני מציעה שתגיע לתיקון לועדת נכסים.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אז את מציעה, ואני מציע להצביע.

גב' שכנאי:

אני ביקשתי קודם כל להפריד את סעיף 2 מתוך הפרוטוקול.

מר אלנתן:

היא מבקשת לא לאשר את סעיף 2.

מר שומר- היו"ר:

יש פה ויכוח בין היועץ המשפטי ומר רון חולדאי - ראש העירייה, ומר רון חולדאי - ראש העירייה
אומר,

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אין ויכוח, אתה אל תיתן פרוש ליועץ המשפטי ולויכוח בינינו.
טכנית אפשר להפריד כל סעיף. מה אני רוצה להסביר?

מר גלעדי:

סליחה, ההחלטה הזאת למעשה אושרה בידי מועצת העיר.

מר שומר- היו"ר:

נכון.

מר גלעדי:

פה זה בא במסגרת תיקון של ה-10 שנים.
את הצבעת על זה פעם קודמת.

גב' שכנאי:

אז יש לי אפשרות לעשות את זה.
אז אני עכשיו תפסתי את הטעות שלנו כאן בתיקון, ואני מבקשת להעלות את זה מחדש להצבעה.
וזה זכותי הלגיטימית. זו זכותי הלגיטימית להצביע על סעיף 2 לחוד.
אני מבקשת להצביע על סעיף 2 לחוד.

מר שומר- היו"ר:

נלך להצבעה ראשונה, למעט סעיף 2.

מר פנקס:

אריה, אי אפשר שתהיה הצבעה על ההצעה כמו שהיא, ותהיה הסתייגות שהדס תמכה למעט סעיף 2.

גב' שכנאי:

אולי יש עוד מישהו שמסתייג?

מר פנקס:

כל מי שמסתייג, יירשם שהוא מסתייג.

גב' שכנאי:

לא. אני מבקשת להצביע על סעיף 2 לחוד.

מר שומר-היו"ר:

מי בעד להצביע על ההצעה המונחת פה, למעט סעיף 2.

גב' שכנאי:

לא, זה לא הולך ככה.

מר שומר-היו"ר:

מה זה- לא הולך ככה?

גב' שכנאי:

אי אפשר להצביע על הכל למעט סעיף 2. על סעיף 2 נעשה הצבעה לחוד.

מר שומר-היו"ר:

אני בדיוק אומר מה שאמרתי, אל תגידי מה שלא אמרתי. באמת, יש גבול כבר לרמה גם שלנו. מי בעד להצביע בכלל על הנושא הזה של ההצעה למעט סעיף 2? אחז, תקשיבו לאחז. אם אני לא הבנתי, תקשיבו רגע ליועץ המשפטי. רון שמעתי, שמענו הסלולרי, הבאת אותנו לירושלים, לפ-טופ, עזוב. יש גבול כבר להסברים.

עו"ד בן-ארי:

ההצעה של הדס היא להפריד את סעיף 2 מההצעה הכללית.

גב' שכנאי:

תעשה שתי הצבעות. תעשה קודם כל הצבעה על הכל למעט סעיף 2, ואחר כך על סעיף 2.

עו"ד בן-ארי:

השאלה שצריך להעמיד להצבעה היא, מי בעד לעשות את ההפרדה הזאת.

גב' שכנאי:

למה? אני ביקשתי את זה.

עו"ד בן-ארי:

אז יחליטו על זה.

גב' שכנאי:

אחז, ההצבעה הראשונה היא על כל הפרוטוקול- למעט סעיף 2, אחר כך נצביע על סעיף 2.

מר שומר- היו"ר:

אבל אמר לך ראש העיר – שזה לא הולך. שזה או לאשר או לא לאשר. אדוני היועץ המשפטי, אמר ראש העיר שזה – או לאשר את זה או לא לאשר את זה, זה הכל. אני חוזר למה שנאמר אדוני היועץ המשפטי, אני חוזר להחלטה: מי בעד לאשר את ההצעה כמו שהיא מונחת פה לפנינו?

ה צ ב ע ה

נמנעים ה"ה:	נגד ה"ה:	בעד ה"ה:	
אין	לוינטל	שומר	1.
	שכנאי	חולדאי	2.
		ספיר	3.
		אגמי	4.
		מזרחי	5.
		גלעדי	6.
		מסלאוי	7.
		וולוך	8.
		אבי-גיא	9.
		טיומקין	10.
		מוזס	11.
		דיין	12.
		פנקס	13.
		אמינוב	14.

זעפראני	.15
מינקה	.16
אלנתן	.17
וינסר	.18
בנאי	.19

גב' שכנאי:

מה עם סעיף 2?

מר שומר- היו"ר:

אנו לא נוגעים בסעיף 2 בכלל.

גב' שכנאי:

למה לא הבאת את סעיף 2?

מר שומר- היו"ר:

יסביר לך את זה היועץ המשפטי, אני לא נכנס לזה יותר.
זאת ההבנה שלי, אני עובר הלאה.

החלטה: פרוטוקול ועדת נכסים – מ א ו ש ר.

מחליטים ברוב של 19 קול, לאשר את פרוטוקול ועדת נכסים מס' 12/05 מתאריך 31/7/05.
(ראה נספח א')

232. פרוטוקול הוועדה להקצאת מקרקעין מס' 8/05:

מר שומר- היו"ר:

מי בעד לאשר את ההצעה?

ה צ ב ע ה

בעד – 17 חברי מועצה

נגד – אין

נמנע – 1 חבר מועצה

החלטה: - פרוטוקול הוועדה להקצאת מקרקעין מס' 8/05 – מאושר.

מחליטים ברוב של 17 קול, לאשר את פרוטוקול הוועדה להקצאת מקרקעין מס' 8/05 מתאריך
17/7/05.

(ראה נספח ב')

233. מכירת זכויות העירייה במתחם בית הנערה בהוד השרון

הממוקם בין הרחובות הבנים והראשונים, המתחם בן

כ-133 דונם כולל את חלקות 1, 93, 94, 95, 96 בגוש 6442:

מר שומר- היו"ר:

סעיף 4 - מכירת זכויות העירייה במתחם בית הנערה בהוד השרון, הממוקם בין הרחובות הבנים
והראשונים. מי בעד לאשר את ההצעה?

ה צ ב ע ה

בעד – 18 חברי מועצה

נגד – אין

נמנע – 1 חבר מועצה

מר לייבה:

נמנעים- רון לוינטל.

החלטה: - מכירת זכויות העירייה במתחם בית הנערה בהוד השרון הממוקם בין הרחובות הבנים והראשונים, המתחם בן כ-133 דונם כולל את חלקות 1, 93, 94, 95, 96 בגוש 6442 – מאושר.

מחליטים ברוב של 18 קול, לאשר את מכירת זכויות העירייה במתחם בית הנערה בהוד השרון, הממוקם בין הרחובות הבנים והראשונים המתחם בן כ-133 דונם, כולל את חלקות 931, 94, 95, 96 בגוש 6442.
(ראה נספח ג').

234. מכירת חלקה מס' 727 בגוש מס' 6108, הידועה כמגרש
14, בשטח של 2,663 מ"ר, הממוקמת בפינה הדרום
מזרחית של דרך ההלכה ודרך נמיר להקמת מרכז מסחרי
ומשרדים, בשטח כולל של 5,328 מ"ר.

מר שומר- היו"ר:

סעיף מס' 5 – מכירת חלקה מס' 727 בגוש מס' 6108, הידועה כמגרש מס' 14, בשטח כך וכך. מי בעד לאשר את הסעיף?

ה צ ב ע ה

בעד – 18 חברי מועצה

נגד – אין

נמנע – 1 חבר מועצה

מר לייבה:

נמנע – רון לוינטל.

החלטה: - מכירת חלקה מס' 727 בגוש מס' 6108, הידועה כמגרש 14, בשטח של 2,663 מ"ר, הממוקמת בפינה הדרום מזרחית של דרך ההלכה ודרך נמיר להקמת מרכז מסחרי ומשרדים, בשטח כולל של 5,328 מ"ר – מאושר.

מחליטים, ברוב של 18 קול, לאשר את מכירת חלקה מס' 727 בגוש מס' 6108, הידועה כמגרש מס' 14, בשטח של 2664 מ"ר, הממוקמת בפינה הדרום מזרחית של דרך ההלכה ודרך נמיר להקמת מרכז מסחרי ומשרדים בשטח כולל של 5,328 ק"מ.

235. פרוטוקול משיבת ועדת הנחות מדמי חכירה בשיכונני

העירייה ביז אליהו,

ישיבה מס' 1 מ-28.6.2005:

מר שומר- היו"ר:

סעיף 6 – פרוטוקול משיבת ועדת הנחות מדמי חכירה בשיכונני העירייה ביז אליהו, ישיבה מס' 1.
מי בעד לאשר?

ה צ ב ע ה

בעד – 19 חברי מועצה

נגד – אין

נמנע – 1 חבר מועצה

מר לייבה:

נמנע – רון לוינטל.

החלטה: - פרוטוקול משיבת ועדת הנחות מדמי חכירה בשיכונני העירייה ביז אליהו ישיבה
מס' 1 מ-28.6.2005 - מאושר.

מחליטים לאשר את הפרוטוקול משיבת ועדת הנחות מדמי חכירה בשיכונני העירייה ביז אליהו
(ישיבה מס' 1 מיום 28/6/2005)
(ראה נספח ה')

236. פרוטוקול ועדת כספים מס' 24/05:

(יש להוריד מהפרוטוקול בסעיף 387 העברה מסעיף לסעיף בתקציב בלתי רגיל לשנת 2005 על סך 400,000 שח' לאחוזות חוף לביצוע פרויקט ככר המושבות)

מר שומר- היו"ר:

שימו לב, יש להוריד מהפרוטוקול בסעיף 387 העברה מסעיף לסעיף בתקציב בלתי רגיל לשנת 2005 על סך 400,000 שח' לאחוזות חוף לביצוע פרויקט ככר המושבות.

מר לוינטל:

אני לא אתמקד בכל הבעיות שיש בוועדת כספים, בפרוטוקול הזה. אני יכול רק להביע קנאה באותו עו"ד שהתעסק עם הסיפור של 16.5 מליון שח' שחברת הביטוח שילמה – נזקים עבור שטפונות, וגזר עמלה משובחת של 13%, לקח 2.2 מליון הביתה, אני רק יכול לקנא באיש הזה.

עו"ד בן-ארי:

10%.

מר לוינטל:

זה 10% עם השניים, גם 10% זה הרבה מאוד. אני יכול רק לקנא. אבל שלושה נושאים יש כאן- שהם ראויים לדיון. נושא מס' 1: הפועל תל-אביב עוברת מאוסישקין לעולם נוקיה.

מר לייבה:

החלטנו את זה.

מר לוינטל:

החלטנו את זה. מליון דולר,

מר גלעדי:

מה רע בזה? תברך על זה.

מר לוינטל:

לא רע. מה שרע, כאשר אני גומר לברך, שהפועל תל-אביב מקבלת 750,000 דולר דמי הסתגלות. הסתגלות! הפועל תל-אביב צריכה להסתגל לאולם החדש, למקלחות, למקום, לפתחים.

מר גלעדי:

לא קראת נכון. אחרת המשמעות היא השארות במקום.

מר לוינטל:

750,000 דולר הסתגלות.

אני חושב שצריך לסייע, צריך לתת להם מילה טובה, לגהץ להם את המגבות, אבל לתת להם 750,000 דולר דמי הסתגלות- זה קצת הרבה. בייחוד שההסתגלות היא במעבר מאולם מציוקמק לאולם מוצלח, מפואר, כך שההסתגלות- אני מקווה שלא תהיה קשה מידי. אני רואה שוועדת התעריפים החליטה להעלות את התעריפים בתל-אביב, לא ברור לי למה: האם מדד היוקר עלה, האם האינדקס עלה, בשביל מה להעלות תעריפים לתושבי תל-אביב, אינני יודע. אבל, בכל הכרוך במרכז גולדשטיין, ספציפית במרכז גולדשטיין, מוצא להצביע על העלאת התעריפים לפי סעיף 3.2. זה סעיף מאוד מוצלח, יש רק בעיה אחת- הוא לא קיים. אם תסתכלו בדפים לא תמצאו את סעיף 3.2. זה לא יפריע לכם עוד מעט להצביע על זה. זה לא יפריע לכם, ואני מניח שלא ראיתם את זה גם, אבל זה גורם לי לחשוב- או שהוועדה לא אישרה, כי היא אומרת שהיא תאשר את סעיף 3.2 והוא לא קיים, או שאנחנו לא יודעים על מה אנחנו מצביעים. אבל בלי קשר למה שנגיד כאן, לתיבות הדואר של תושבי האזור הגיע כבר ביום חמישי פלאייר ממרכז גולדשטיין, הגיע לידידי ברח' בן-יהודה, חבר שלי אחד, בדואר כבר הגיע לו פלאיאר עם המחירים החדשים, אלה שתכף אנחנו אולי נאשר. המחירים כבר מודפסים, הפלייארים כבר חולקו, כך שהדיון הזה הוא קצת תאורטי.

שאלה:

על מה אתה מדבר?

מר לוינטל:

אני מדבר על סעיף 3.2 שאנו מצביעים עליו, שהוא לא קיים. עליו אני מדבר. רק עליו אני מדבר.

מר שומר- היו"ר:

לכן?

קריאה:

זה סעיף 2.3.

מר ליבה:

זה טעות סופר, נא לתקן. זה לא 3.2, זה 2.3.

מר לוינטל:

טעות סופר. טעות סופר שאיש לא עלה עליה כי איש לא קרא את החומר. אבל, מה שבאמת מטריד אותי כאן בחומר זה הסיפור של מפעל הפיס. כשהעירייה רוצה לבנות אולמות ספורט היא פונה למפעל הפיס, ומפעל הפיס אומר לה: אני רוצה ממך עיריית תל-אביב היקרה- התחייבות שלפיה את יודעת ומודעת לכך שאני מספק מימון ביניים ולא לבטח תקבלו את כל הכסף שאתם רוצים. שייקה דרורי יושב שם בוועדה ושואל- האם הכסף מובטח לנו? אומרים לו: לא! הכסף לא מובטח. לא רק שהוא לא מובטח, מפעל הפיס כאמור דורש מכתב, שבו העירייה יודעת שאולי הכסף הזה לא יגיע. אז קודם כל אני קצת תמה על העיסקה הזאת ועל מכתב ההתחייבות הזה, אבל אם יצא מכתב התחייבות כזה, צריך להכניס את זה לתקציב, לתב"ר, כי מאוד יכול להיות שהתקציב הזה- אין לו כיסוי, לא יגיע, וכדאי להכניס אותו לתב"ר כהוצאה. אז באיחולי הסתגלות חמים להפועל תל-אביב- שמקבלים 750,000 דולר בשביל ההסתגלות.

מר ויסנר:

זה בגלל שדורון שפר הצטרף אליהם.

מר לוינטל:

כן. הם צריכים להסתגל לאולם המצ'וקמק, האולם הגדול, זה לא פשוט. ההלם, השוק, הכניסה, המקלחות, זה לא פשוט. ולאור המכתב של מפעל הפיס- אני מציע לא להצביע על זה כפי שזה, אלא רק לאחר שיובהר העניין הזה, וזה יוכנס לתב"ר. והסיפור של מרכז גולדשטיין יתוקן- אם זה אכן טעות סופר. תודה.

מר שומר- היו"ר:

אדוני ראש העיר, אתה רוצה לומר משהו?

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

בכל זאת ראוי לומר 2-3 מילים, כי יש נטייה ככה לזרוק. לאור התייקרויות של מים, חשמל ושכר עבודה עודכנו התעריפים בשיעור של 2%-3%, אני יודע, לא יודע כמה. זה לגבי התעריפים. לגבי מפעל הפיס: יש איזה הסדר עם מפעל הפיס שבמסגרתו, אם אנו לא עושים את זה, יום אחד- כשיגיע היום, לא נוכל לקבל את הכסף על אותם דברים שאנו עושים ממילא ומתכוונים לעשות ממילא, ולכן אני לא מבין על מה הקצף.

והדבר האחרון, לגבי הפועל תל-אביב : אני רוצה להסביר שהפועל תל-אביב החזיקו בנכס שקוראים לו אוסישקין הרבה מאוד שנים, ואנחנו מאוד רוצים להגיע לכך שנוכל להרוס את הבניין המיותר הזה שם, שעומד במקום לא נכון מבחינה אורבאנית וכן-הלאה. והיתה מערכת של מו"מ עם הפועל תל-אביב, כדי להגיע, ללא משפט ומהר לצורך העניין, ובמסגרת הסכם הגענו להסכם שעלותו באמת בסכום המדובר, כאשר בעוד שנתיים הבניין ניתן לעיריית תל-אביב חזרה, LOG STOCK AND BOWER כדי לעשות את זה. אני חושב שההסכם בסופו של דבר- הוא כמו כל הסכם פינני וכן הלאה, כך צריך לקבל אותו, מה גם שבאמת להפועל תל-אביב כקבוצה- התהליך של המעבר ליד-אליהו, שהיה אולם של מכבי בלבד לאורך השנים האחרונות, הוא במידה כזו או אחרת עולה. לכן אני חושב שההסכם שנעשה בין הפועל תל-אביב לבין עיריית תל-אביב כפי שמוצג כאן, בהחלט ראוי – מול התועלת הציבורית שנובעת ממנו. זה לא הסכם שנובע מהעובדה שעיריית תל-אביב כרגע באה להציל את הפועל תל-אביב, אלא במסגרת עיסקה שנוגעת לפינוי אוסישקין- האולם, כדי שנגיע ליכולת לפנות אותו מהמקום.

מר שומר- היו"ר:

אנו נגשים לאישור הפרוטוקול.
תראו את הסוגריים, להזכיר לכם- להוריד מהפרוטוקול בסעיף 387 העברה מסעיף לסעיף.
מי בעד אישור הפרוטוקול?

ה צ ב ע ה

בעד 13 חברי מועצה

נגד 1 חבר מועצה

נמנע – 1 חבר מועצה

מר לייבה:

אחת נמנעה.

החלטה: פרוטוקול ועדת כספים מס' 24/05 (מהפרוטוקול הורד בסעיף 387 העברה מסעיף לסעיף בתקציב בלתי רגיל לשנת 2005 על סך 400,000 שח' לאחוזות חוף לביצוע פרויקט ככר המושבות) – מ א ו ש ר.

מחליטים, לאשר פרוטוקול ועדת כספים מס' 24/05 מתאריך 18/7/05 (מהפרוטוקול הורד בסעיף 387 העברה מסעיף לתקציב בלתי רגיל לשנת 2005 על סך 400,000 ₪ לאחוזות חוף לביצוע פרויקט כיכר המושבות.
(ראה נספח ו').

237. פרוטוקולי ועדת תמיכות 3/05 ו-4/05:

מר שומר- היו"ר:

מר לוינטל:

אני מסתכל על הרשימה הזאת ובאמת – קשה מאוד להתווכח אתה, כי חסרים הרבה נתונים למי שאמור לאשר אותה. אני לא מבין למה הסניף של השומר הצעיר, שזה לכל הדעות גוף חיובי-ציוני, איננו מקבל אישור לסניף בני דן שלו- שמשרת את תל-אביב, ולסניף רמת-אביב שלו- שמשרת את תל-אביב, בה בשעה שמרכז יהדות בוכרה לדוגמא, מקבלים אישור על המרכז הארצי שלהם, שמטפל בכל הארץ. מרכז יהדות בוכרה- שדואג לכל בית ישראל, מקבל מעיריית תל-אביב תמיכה, השומר הצעיר שהוא ספציפי- סניף בני-דן או סניף רמת-אביב, לא מקבל תמיכה. אני חושב שאני יודע למה, אני חושב ככה, אני לא בטוח. אני הצגתי פה שני מקרים שמובילים לרעיון שעליו אני רוצה לדבר, שהוא בכלל לא העניין הזה. הרעיון שלי היא,

קריאה:

אני רוצה לעזור לך.

מר שומר- היו"ר:

תן לו, יש לו דקה.

מר לוינטל:

יש לי פה משהו קצר.

אני לא נכנס, כי יכולתי להשוות למה זה קיבל ולמה ההוא לא. אתה שואל למה? כי זו דוגמא של משהו ארצי שאנו תומכים בו, ושל משהו מקומי שאנו לא תומכים בו, וזה קצת נראה לי לא הגיוני. נראה לי שלמקומי עיריית תל-אביב צריכה לדאוג, ולארצי פחות, אם אתה שואל אותי. הבאתי שתי דוגמאות

מר גלעדי:

כמה חניכים יש לשומר הצעיר?

מר לוינטל:

כמה חניכים יש למרכז יהדות בוכרה??

מר גלעדי:

אני מקווה שיהיו שם הרבה יותר.

מר לוינטל:

אני מקווה שיהיו כמה שיותר, כי אני מאוד בעד תנועות הנוער, אני מקווה שיהיו שם כמה שיותר. זאת לא הנקודה.

הבאתי את זה כהקדמה לבקשתי, שכדי שנוכל לעקוב אחרי זה וכדי שלא נעמוד כאן, ולשיטתו של מר חולדאי נדבר שטויות שאנחנו לא מבינים, שפעם הבאה כשמגיע הנה פרוטוקול של ועדת תמיכות, יצורפו אליו אותם קריטריוניים סודיים או גלויים, שבהם כתוב שלספורט מגיע קצת יותר, ולדת מגיע פחות, ולהוא מגיע יותר ולהיא מגיע פחות. אם הקריטריונים הללו, שאני מניח שאפשר לתאר אותם ב-2-3-4 עמודים, לא יותר, יצורפו, זה מאוד יקל עלי את מלאכת הבדיקה, ואז אני לא אבזבז את זמנכם בשטויות. למה הדבר דומה? לכך שביקשנו בזמנו מלשכת התאגידים לצרף, אני ביקשתי אני חושב, לצרף קורות חיים של המועמדים,

מר שומר - היו"ר:

ומצרפים.

מר לוינטל:

נכון. כדי שנוכל להבין, לקרוא, לראות קודם. מי שמתעניין- יוכל לראות האם האנשים האלה ראויים. ואכן צורפו, ואתם תראו היום, מצורפים קורות חיים מלשכת התאגידים. מזה אני מסיק שזו לא באמת,

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אתה רואה שאנחנו משתפרים. כל הזמן אנו משתפרים.

מר לוינטל:

בוודאי שאתם משתפרים, בוודאי. אבל מה אני מסיק מזה? שזו כנראה לא טרחה גדולה לצרף את הקריטריונים של חלוקת הכספים לעמותות, כדי שנראה למה ליהדות בוכרה, למרכז הארצי מגיע תמיכה, ולשומר הצעיר של תל-אביב ספציפית לא מגיע.

מר שומר - היו"ר:

טוב. תודה.

עו"ד בן-ארי:

זה לא השומר הצעיר ספציפית.

מר שומר - היו"ר:

מי בעד אישור פרוטוקולי ועדת התמיכות?

ה צ ב ע ה

בעד – 15 חברי מועצה

נגד – 1 חבר מועצה

נמנעים - אין

החלטה: פרוטוקולי ועדת תמיכות 3/05 ו-4/05 - מאושר.

מחליטים לאשר את פרוטוקולי ועדת תמיכות מס' 3/05 ו-4/05.
(ראה נספח ז').

238. מינוי חברי המועצה החברים בוועדת המכרזים לבחירת

עובדים בכירים:

מר שומר-היו"ר:

מי בעד הצעת ההחלטה למועצה?

מר לוינטל:

אני רוצה להעיר הערה:

אני חושב שלא ראוי למנות בהעדרה את פרופ' שביט, אולי היא מתנגדת,

מר לייבה:

זה מתואם אתה.

מר לוינטל:

היא נמצאת בחו"ל, בפריז, אי אפשר להעמיד אותה בפני עובדה שכאשר היא תחזור לארץ היא תגלה שהיא חברת וועדה שאולי היא לא מעוניינת בה. אני חושב שכדאי להמתין לשובה משהות של 7 חודשים בחו"ל, ושתבוא לכאן, תראה את החומר, ואז היא תוכל להחליט אם היא מעוניינת באותה וועדה. אני מציע להשהות את ההחלטה הזאת עד שובה לארץ.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני מציע לציין את הקולגיאיות השרויה סיעת "שינוי".

מר וירשובסקי:

זה עמוק,

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

מה עמוק?

מר וירשובסקי:

אני אגיד לך מה עמוק: אני עכשיו בא מניו-יורק, אני בא לישיבת המועצה כי אני רואה את זה לתפקיד ולחובה, ואדם אחר מסתלק ולא אכפת לו שום דבר מהעירייה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

סליחה. לבן-אדם מאוד אכפת, בן אדם נסע לחצי שנה, בן-אדם מגיע הנה לישיבות המועצה, הבן-אדם חוזר בקרוב, ואני מציע שתיזהר בכבודה.

מר וירשובסקי:

מר רון חולדאי - ראש העירייה, אני מציע,

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני מציע.

מר וירשובסקי:

אני לא אדבר בגנותה, אבל אני מציע להוריד את הנושא הזה מסדר היום.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

בסדר. שמענו.

מר מסלאוי:

שאלה. על איזה בסיס נבחרו חברי המועצה?

מר שומר-היו"ר:

חבר מועצה.

עו"ד בן-ארי:

אחד קואליציה, אחד אופוזיציה.

מר מסלאוי:

למה מהסיעה הזאת?

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

היא הסיעה הגדולה.

מר שומר-היו"ר:

מי בעד?

ה צ ב ע ה

בעד – 13 חברי מועצה

נגד – 3 חברי מועצה

נמנעים – 2 חברי מועצה

מר לוינטל:

מה דעתה של זהר שביט? האם אפשר לקבל בווידיאו – CONFERENCE את דעתה של זהר שביט לגבי ההצעה הזאת?

מר וירשובסקי:

כן. זה באמת חשוב מאוד.

החלטה: - מינוי חברי המועצה החברים בוועדת המכרזים לבחירת עובדים בכירים- מאושר.

מחליטים, בהתאם לסעיף 169 ב' לפקודת העיריות, למנות את חברי המועצה ד"ר משה טיומקין ופרופ' זהר שביט כחברים בוועדת המכרזים לבחירת עובדים בכירים.

239. מתן סמכות לפרקליט להגשת תביעות פליליות

מר שומר- היו"ר:

סעיף מס' 10 – מתן סמכות לפרקליט להגשת תביעות פליליות.
מי בעד אישור ההצעה?

ה צ ב ע ה

בעד- פה אחד

החלטה: - מתן סמכות לפרקליט להגשת תביעות פליליות – מ א ו ש ר.

מחליטים בתוקף הסמכות לפי סעיף 264 (2) לפקודת העיריות (נוסח חדש), להסמיך את עו"ד גלית פולצ'ק ת.ז. 27932557 פרקליט בשירות המשפטי של העירייה להתייצב ולתבוע דרך כלל בפני כל בתי משפט בשל כל עבירה או בקשה לפי כל חיקוק מן החיקוקים שבסמכות בית המשפט לעניינים מקומיים, למעט לפי חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965.

240. מינוי ועדת ערר לענייני ארנונה כללית:

מר שומר- היו"ר:

סעיף 11 – מינוי ועדת ערר לענייני ארנונה כללית, מי בעד?

ה צ ב ע ה

בעד- פה אחד

החלטה: - מינוי ועדת ערר לענייני ארנונה כללית – מ א ו ש ר.

מחליטים: בהתאם לסעיף 5 לחוק הרשויות המקומיות (ערר על קביעת ארנונה כללית),

התשל"ו-1976 למנות ועדת ערר בהרכב הבא:

סלי בסון, עו"ד – יו"ר

אורה תמיר, עו"ד – חברה

אלי תומר, מהנדס בנין ושמאי מקרקעין- חבר

241. מינוי חברים בביה"ד למשמעת של עובדי הרשויות

המקומיות

מר שומר- היו"ר:

מינוי חברים בבית הדין למשמעת של עובדי הרשויות המקומיות: מי בעד הצעת ההחלטה?

ה צ ב ע ה

בעד- פה אחד

החלטה:- מינוי חברים בביה"ד למשמעת של עובדי הרשויות המקומיות – מאושר.

מחליטים

בהתאם לסעיף 3 (א)(2) לחוק הרשויות המקומיות (משמעת), תשל"ח – 1978 להגיש רשימת עובדים כמועמדים לכהונה בביה"ד למשמעת של עובדי הרשויות המקומיות כדלהלן:

1. דוד צימר- מנהל השירותים החברתיים.
2. דרור לוטן- סגן מנהל מינהל החינוך.
3. אלי מוסקוביץ – סגן מהנדס העיר.
4. עו"ד הרצל נעמן- סגן מנהל מינהל בת"ש.
5. יואל פלדי-מנהל משאבי אנוש- אגף התברואה.
6. שלום פישביין – מנהל משאבי אנוש – מינהל בת"ש
7. שוש חרחס – מנהל אגף מרכז צפון – מינהל השרותים החברתיים.
8. בנימין קוטק – סגן מנהל לשכת התאגידים.
9. אביגדור לויך – מנהל אגף התרבות.
10. משה שחר – מנהל התכנון העירוני.
11. עדנה סבן – סגן גזבר.
12. שאול סלומקה – מנהל מח' מדידות.

242. מינויים ושינויים במועצות מנהלים של תאגידים

(להוריד את מינויו של פרבר רפאל)

מר שומר- היו"ר:

סעיף 13 - מינויים ושינויים במועצות מנהלים של תאגידים. יש להוריד את מינויו של פרבר רפאל, מאחר שלא הושלמו מספר פרטים, לכן הוא לא עולה.

ה צ ב ע ה

בעד- פה אחד

החלטה: - מינויים ושינויים במועצות מנהלים של תאגידים (ללא מינויו של פרבר רפאל)-

מ א ו ש ר .

מועצת העירייה החליטה, בתוקף סמכותה לפי סעיף 4 לצו העיריות (הקמת תאגידים) תש"ס- 1980, למנות את נציגי העירייה במועצת המנהלים של התאגידים כמפורט להלן:

א. חברת אחוזות החוף

מר אריה שומר – חבר מועצה, נציג סיעת הגמלאים על תקן של נציג סיעת הליכוד.

ב. חברת אוהל שם (תאגיד המים)

מר בן-ציון לפידות – נציג סיעת הגמלאים.

1. הודעת בדבר התפטרות דירקטור

חברת גחלת

מר בן-ציון לפידות

2. שינויים

החברה לפיתוח תל-אביב

עו"ד פנינית שרת – בתקן של נציגת ציבור במקום תקן של עובדת עירייה.

243. חילופי גברא במועצת איגוד ערים דן לתברואה:

מר שומר- היו"ר:

סעיף 14, חילופי גברא במועצת איגוד ערים דן לתברואה. מי בעד?

ה צ ב ע ה

בעד- פה אחד

החלטה: - חילופי גברא במועצת איגוד ערים דן לתברואה – מ א ו ש ר.

מחליטים: בהתאם לסעיף 8 לחוק איגוד ערים, התשט"ו – 1955, למנות את חבר המועצה ארנון גלעדי כנציג העירייה במועצת איגוד ערים דן לתברואה, במקומו של מאיר מוזס.

244. הסמכת עובדי אגף הפיקוח:

מר לוינטל:

אני רק רוצה לשאול את ראש העיר בנושא של הסמכת עובדי אגף הפיקוח. בתשובה לשתי שאילתות שלי אמר לי ראש העיר שאין מספיק אנשי פיקוח כדי לאכוף את חוק העישון במקומות ציבוריים, ורציתי לדעת האם ארבעת האנשים שמצטרפים היום יוכלו לסייע לו לאכוף את החוק? יש מצב? אתה מצרף עוד כח אדם, אולי תוכל להתחיל לטפל גם בנושא הזה.

מר שומר- היו"ר:

שמענו את הערתך.

מי בעד?

ה צ ב ע ה

בעד- פה אחד

החלטה: - הסמכות עובדי אגף הפיקוח – מ א ו ש ר.

מחליטים בהתאם לסמכותה לפי סעיף 264 (1) לפקודת העיריות, להסמיך את עובדי אגף הפיקוח:

פרוטוקול ישיבות המועצה השמונה עשרה
ישיבה מן המניין מס' 31
מתאריך ב' אב תשס"ה (7/8/2005)

64

חן אורן – ת.ז. 034192005

פרג' ניסים – ת.ז. 021786207

אריאס אלי – ת.ז. 036369759

להשתמש בסמכויות הנתונות לשוטר בפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)(נוסח חדש),
התשכ"ט-1969 ביחס לכל עבירה שבסמכות בית המשפט לעניינים מקומיים בתל אביב-יפו.

מר שומר- היו"ר:

אני מסכם וסוגר את הישיבה.

רק לעדכן אתכם שהישיבה הבאה תהיה ב-4 בספטמבר. ב-4 בספטמבר.

הישיבה ננעלה בשעה 18:15

יו"ר

מנכ"ל

ערכה: גלילה בן-חורין, מזכירת המועצה, וע' מנכ"ל העירייה